

tabor

številka 11, november 2009, letnik LIV
revija Zveze tabornikov Slovenije



Priloga eduAkcija

Tabor na obisku v Radomljah

Intervju: Anton De Costa - Sivi volk - Sine



Novice

MČ ji se niso živali prav nič bali. Foto: Davor Kržišnik - Jolbe

Družinski izlet RSŽ-ml

Tik pred zimo, 17. oktobra, smo člani RSŽ-ml izkoristili lepo vreme. Popolnoma poln avtobus se nas je odpravil na rodov družinski izlet. Čeprav so v avtobusu prevladovali MČ-ji, smo uspeli na izlet zvabiti tudi nekaj staršev, saj upamo, da bo letos zaživel Klub staršev, kjer bomo nekaj akcij pripravili tudi zanje in ne le za njihove otroke. Izlet je odlično uspel, udeleženci so bili navdušeni tako nad Minimundusom in planetarijem, kot tudi nad živalskim vrtom, kjer so nas najbolj razveselili osli, jeleni in koze, ki smo jih lahko hranili. Za dvajset evrov smo doživeli res čudovit izlet in odločeni smo, da podobno akcijo izvedemo tudi spomladi.

Jure Ausec - Bajš

Bilo nas je res veliko. Foto: Davor Kržišnik - Jolbe



XI. SNOUB znova praznuje

Kot že slišano, to leto taborniški rod XI. SNOUB iz Maribora praznuje okroglih 50 let delovanja. Ob tej priložnosti in v počastitev praznika Mestne občine Maribor je 19. oktobra mariborski župan Franc Kangler našemu taborniškemu rodu podelil priznanje, imenovano Mestni pečat Maribora, kot pohvalo dolgoletnemu uspešnemu delovanju tabornikov in njihovem prispevku mestu Maribor. Tabornikom XI. SNOUB priskrbo čestitamo ob prejemu priznanja, še bolj pa ob njihovem 'abrahamu'!

Nina Medved - Mjedved



Najprej je bilo treba priti do koč ... Foto: Žan Kuralc

Posvet ZTO Kranj

Kranjski taborniki smo se 10. oktobra odpravili na Šijo. Akcije so se sicer udeležili le taborniki dveh (RSŽ-ml in KR) od skupno štirih rodov v Kranju, a smo bili kljub temu produktivni in smo pripravili program skupnih akcij za prihodnje leto. Seveda nam ni zmanjkalo časa za druženje in družabne igre, med potjo pa smo nabrali tudi jurčke za slastno nočno gobovo juho. In kar je najpomembnejše, začeli smo aktivno načrtovati ROT 2010, ki bo potekal v okolici Kranja. Bili smo enotni, da bomo dali vse od sebe, da vam pripravimo kar se da kvaliteten in zanimiv ROT 2010.

Jure Ausec - Bajš

... nato pa se je začelo zares. Foto: Žan Kuralc



SCOUTS®

Taborniki ustvarjamo boljši svet

Decembrski Tabor

Naslednja številka Tabora izide 11. decembra. Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu revija.tabor@gmail.com. Rok oddaje člankov je 20. november.

Uredništvo

Uvodnik

Pravočasno poskrbite za članstvo v letu 2010

V novici na strani 42 pišemo o višini članarine za leto 2010 in med drugim tudi o prejemanju revije Tabor. »Vsi člani rodov, ki bodo pravočasno prijavljeni in za katere bo odvedena članarina, bodo tudi v letu 2010 prejeli revijo Tabor - glasilo ZTS. Prva številka bo kot običajno izšla v prvi polovici januarja, zato je pomembno, da uredite članske obveznosti in pravilne naslove članov do konca letošnjega leta.« Po izkušnjah lahko zatrdim, da mnogi pričnete prejemati Tabor šele kakšen mesec pozneje, kar je posledica pozno vplačane članarine oziroma pozno oddanih podatkov, nemalokrat pa jo zagode tudi administracija rodu, ki tega ne posreduje naprej pravočasno. Zdaj je čas, da pravočasno uredite članstvo v letu 2010. S tem ne boste naredili nekaj dobrega le zase, temveč tudi za vaš rod, ZTS in navsezadnje za revijo Tabor. In še namig za vse tiste, ki boste zamenjali naslov ali kakšen drug podatek, pomemben za pošiljanje revije. Če želite Tabor prejemati na nov naslov, sporočite te podatke svojemu matičnemu rodu, ki je prva in najpomembnejša stopnja. Praviloma je rodov tajnik oseba, ki mora vse leto spremljati bazo podatkov članstva, ker iz te baze običajno drugi ponedeljek v mesecu pripravimo naslovnik, kamor pošljemo tekočo številko revije.

Davčna uprava RS je Zvezi tabornikov Slovenije in Skavtski fundaciji v letu 2009 nakazala sredstva v višini 14.078,08 evrov - seveda gre za del dohodnine, ki jo lahko namenite taborništvu tudi sedaj (več informacij na zadnji strani).

Aleš Cipot, urednik



Kazalo

- 12** Faca vod Pume
- 15** Intervju: Anton De Costa - Sivi volk - Sine
- 18** Tabor na obisku v Radomljah
- 21** Priloga eduAkcija
- 32** Duhovnost: Mandala
- 34** Vodniški tečaj
- 36** Močne ukane
- 38 50 let** Enajste



Zabavne igre na lisičkarjadi v Sežani. Foto: SiNi



Jesenske uganke

Aleša Mrak



V zavetje klobuka
fantiček se skrije,
izpod listja pokuka,
ko dež ga zalije.

Z bodico pri bodici
ubrani se lisici.

Previdno ga zagrabi,
saj bodejo ježice,
in k sebi me povabi,
ko zadiši iz pečice.



Rešitev:
jurček (goban), jež, kostanj

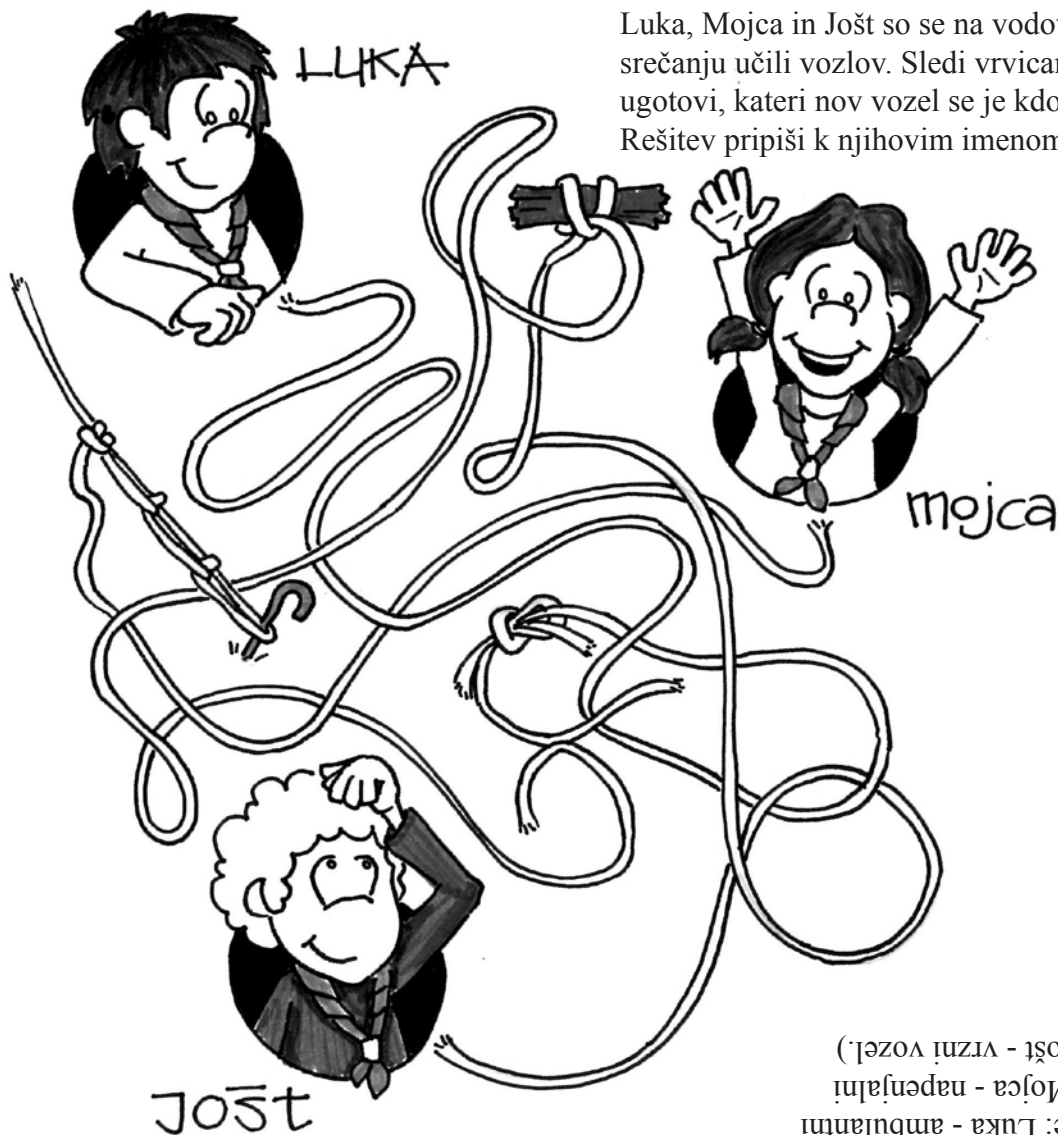
RAZVEDRILO

Petra Grmek



1. NALOGA

Luka, Mojca in Jošt so se na vodovem srečanju učili vozlov. Sledi vrvicam in ugotovi, kateri nov vozel se je kdo naučil. Rešitev pripiši k njihovim imenom!



(Rešitev: Luka - ambulanti vozel, Mojca - napenjalni vozel, Jošt - vrzni vozel.)

2. NALOGA

Premeči črke in dobil boš besede, povezane s tokratno temo vozlov in vezav!

RVCIVA
KIERJŠNVALAS LOVZE
RINTOŽNIK
DARKVATAN ZVE
MICOSA

(Rešitev: vrstica, skrajševalni vozel, trinožnik, kvadratna vez, osmica)

VOZLI IN VEZAVE

Jerry

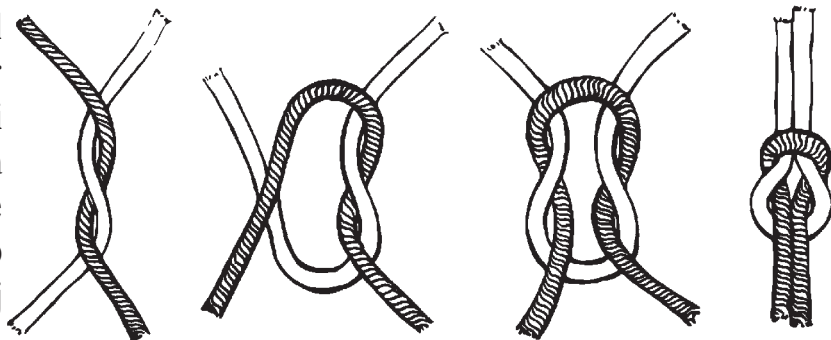


Aleša

Vrvi same po sebi so sicer lepa in koristna reč, za tabornike pa postanejo res uporabne šele, ko na njih napravimo kak vozel. Vozlov je ogromno različnih vrst, taborniki pa smo si izposodili nekaj za nas uporabnih. Z vozlanjem se lahko zabavamo in hkrati izboljšujemo svoje ročne spretnosti.

AMBULANTNI VOZEL

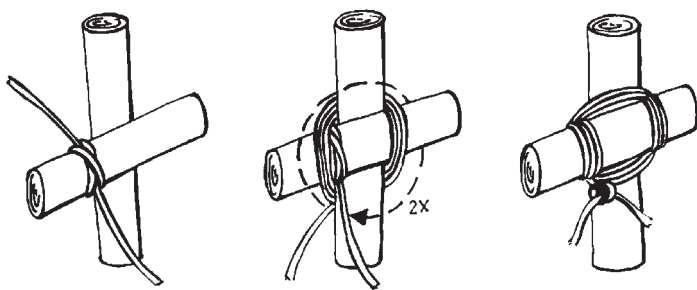
Ambulantni vozel uporabljamo, kadar želimo močno zvezati dva posamezna konca vrvi. Ambulantni se imenuje zato, ker so ga bolničarji nekdanje uporabljali za prevezovanje ran. Naredimo ga na podoben način, kot začnemo zavezovati čevlje. En konec vrvi (črn) peljemo preko drugega (bel) in nato pod njim. Zdaj postopek ponovimo. Spet peljemo črn konec vrvi preko belega in zategnemo. Če ga hočemo trdno zategniti, nam lahko prijatelj pomaga tako, da s prstom pritiska na polvozel, da se ne zrahlja. Paziti pa moramo, da obremenjujemo prava konca vrvi.



KRIŽNA VEZAVA

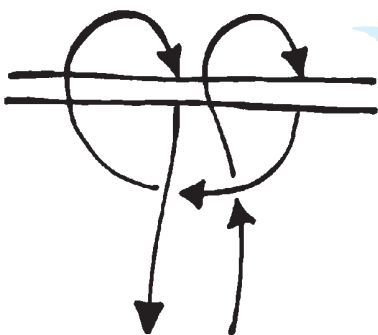
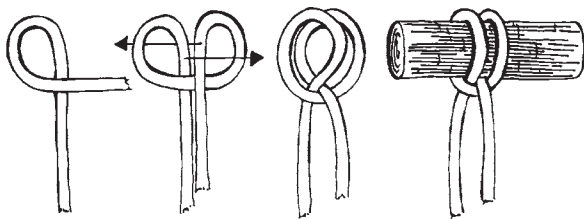
Zdaj smo že dovolj opremljeni, da se lotimo križne vezave. To uporabljamo, kadar želimo med seboj trdno zvezati dve palici, ki ležita pravokotno druga na drugo (kot križ). Na eni palici, po navadi nosilni, naredimo vrzni vozel (tega znamo

narediti na dva načina). Nato začnemo navijati vrv okoli obeh palic. Če gledamo na naš križ od zgoraj, bo vrv risala obliko kvadrata. Če pa gledamo s strani, peljemo vrv vedno nad zgornjo palico in pod spodnjo. Tako naredimo tri zaključene kroge, pri čemer pazimo, da ne križamo ovojev med seboj, pač pa jih polagamo tesno drug ob drugega. Vezavo učvrstimo tako, da naredimo še kak ovoj ali dva prek vrvi med palicami in ovoje ob tem močno zategnemo. Sedaj naredimo ambulantni vozel s prostim koncem vrvi in s koncem, ki nam je ostal pri vezanju vrznega vozla na začetku.



VRZNI VOZEL

Vrzni vozel pri tabornikih najpogosteje uporabljamo. Z njim lahko pritrdimo vrv na palico, na kovinski obroček šotorke, na žebelj, lahko pa z njim zavežemo tudi vrečo. Njegova dobra lastnost je, da se pod obremenitvijo še močnejše zategne, ne glede na to, kateri konec vrvi potegnemo. Naredimo ga lahko kar v zraku in ga nato nataknejo na palico. Paziti moramo, da sta zanki, ki smo ju naredili, obrnjeni v nasprotni smeri, potem pa prestavimo zadnjo zanko pred prvo in vozel zategnemo.

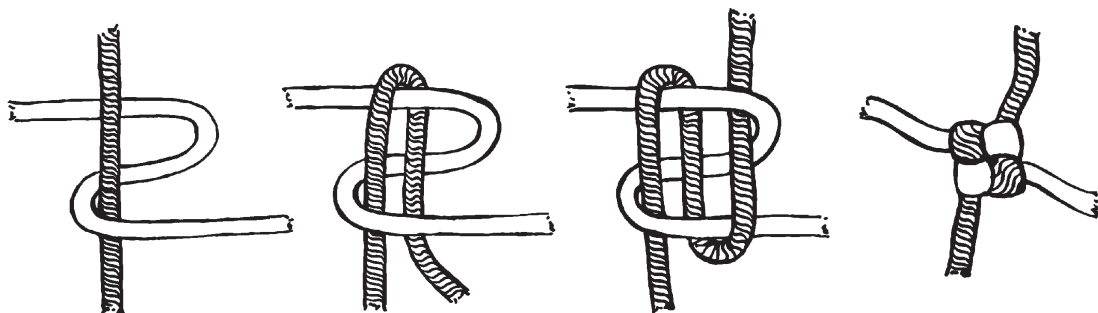


VPLETANJE VRZNEGA VOZLA

Vrzni vozel je zelo uporaben, a kako bi ga naredili na palici, ki nima prostih koncev, ali pa na primer na jamboru? To naredimo z vpletanjem vozla. Pa si pogledjmo, kako to izgleda. V roke vzamemo prost konec vrvi in pazimo, da med vozlanjem vodimo le ta konec. Peljemo ga na sprehod okoli palice in se z njim vrnemo nazaj na desno stran naše vrvi. Nato sprehodimo ta konec še enkrat okoli palice, a tokrat končamo na levi strani obeh ovojev. Opazimo, da se je vrv na palici prekržala. Zdaj moramo naš konec vrvi spraviti pod vrhno vrvjo križanja in zategniti vozel. Naloga je opravljena.

PRIJATELJSKI VOZEL

Vozli niso le uporabni, pač pa tudi lepi, zato jih lahko uporabimo tudi kot okras. Pri tabornikih je navada, da nekomu, ki nam je še posebej pri srcu, na rutico zavežemo t.i. »prijateljski vozel«. Ta vozel je razmeroma zahteven, a nam ga bo z vztrajnostjo gotovo uspelo zavezati. Pri tem vozlu bomo takoj vedeli, ko nam ga bo uspelo pravilno zvezati, saj bo v taki obliki izgledal še kar »kul«, sploh pa na prijateljevi rutici.



Pa veliko zabave pri vozlanju!

Naša velika taborniška družina

Nina Kušar



Taborniki se imamo najlepše, ko se zberemo na enem mestu, se časa naučimo, na koncu pa skupaj ušpičimo še kakšno vragolijo. A ne družimo se samo v Sloveniji, tabornikov je vse polno tudi v drugih državah. Skupaj nas je več kot 28 milijonov v 160 državah sveta, združeni pa smo v Svetovno organizacijo skavtskega gibanja.

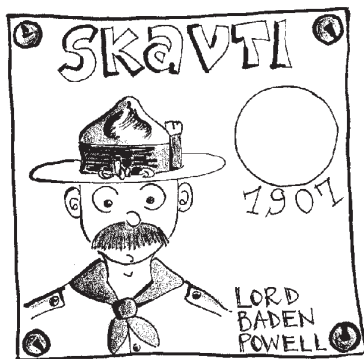
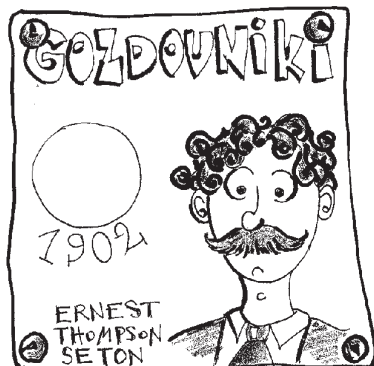
Leta 1907 je Robert Baden-Powell prvič organiziral taborjenje za 20 mladih fantov iz Velike Britanije. Na majhnem otoku, ki se imenuje Brownsea, jih je za teden dni razdelil v vode, jih učil izvidništva in drugih vojaških veščin, predvsem pa preizkusil svojo idejo o skavtstvu, ki se je izkazala za odlično.

Že malo pred tem je v Severni Ameriki Ernest T. Seton oblikoval podobno organizacijo, ki se je bolj zgledovala po Indijancih. Imenovali so se gozdovniki.

Skavtstvo se je po svetu širilo hitreje kot gozdovništvo, a pri nas sta bili prisotni obe organizaciji. Takratni gozdovniki in skavti so se 22. aprila 1951 združili v Združenje tabornikov Slovenije, ki se je pozneje preimenovalo v Zvezo tabornikov Slovenije (ZTS). Ta se je Svetovni organizaciji skavtskega gibanja kot samostojna nacionalna skavtska organizacija pridružila leta 1994.

Konec osemdesetih let prejšnjega stoletja so pri nas začeli delovati tudi katoliški skavti, ki jih prepoznamo po živo oranžnih krojih in pisanih ruticah. Tudi oni so vključeni v svetovno organizacijo, a ne isto kot ZTS. V njihovi organizaciji je še približno 10 milijonov skavtov.

Taborniki se srečujemo na različnih mednarodnih taborih, kjer izmenjujemo svoje izkušnje. Največji med njimi so jamboree-ji, na katerih se zbere tudi več kot 40.000 ljudi (to je več, kot imata prebivalcev Celje in Kranj).





Jabolčna pita s pajki

Potrebuješ:

300 g moke,
200 g masla,
200 g sladkorja,
1 jajce,
1 kg jabolk,
80 g rozin,
70 g sladkorja,
pol žličke mletega cimeta,
2 jajci,
3 žlice mleka,
1 žlico sladkorja,
1 žlico praška za vanilijev puding,
marcipan ali bonbone v obliki
pajkov.

Priprava

Rozine umij z vodo in jih za približno dve uri namoči v vodo. Moko presej in ji dodaj razmeščano maslo, sladkor in jajce. Dobro pregneti v mehko testo. Testo daj za eno uro počivati v hladilnik. Medtem olup jabolka, jih razreži na četrtine, odstrani peške in nato jabolka nareži na tanke rezine. Jabolkom dodaj sladkor, rozine (vodo odlij) in cimet ter dobro premešaj.

Okrogel pekač 24-27 cm namaži z maslom in potresi z moko. Testo na tanko razvaljaj ter z njim obloži dno in stene pekača. Nekaj testa prihrani za mrežo. Testo večrat prebodi z vili-

co. Nanj naloži jabolka. V posodi razžvrkljaj dve jajci, prilij mleko in dodaj prašek za puding. Vse skupaj prelij čez jabolka. Preostanek testa oblikuj v tanko kačo. S kačo oblikuj po vrhu jabolk pajkovo mrežo. Peci 50 minut pri 200 °C. Pri peki naj ti pomaga kdo od odraslih.

Iz marcipana naredi pajke. Marcipan najprej dobro pregneti, dodaj sladkor v prahu, da se ti ne bo lepil na prste. Marcipan po želji pobarvaj z jedilnimi barvami in nato oblikuj pajke, s katerimi okraši vrh pite. Pajke lahko narediš tudi iz papirja.

K piti lahko ponudiš stepeno sladko smetano. Pa dober tek.



Petra Skalič

Jaka Bevk - Šeki



SOS Sestri odgovarjata sotrpinom



Dežek pada, dežek gre ... Taka je ta jesen! Pa nič hudega, tudi v dežju se lahko marsikaj zanima-vega in koristnega postori. Lahko se pospravlja sobo, uči ali pomaga drugim družinskim članom pri hišnih opravilih. Kar veselo zavihajta rokave in se pripravite na zimo, saj bo hitro prišla.

V: Hej!

Vajina rubrika je res fajn! Tudi jaz ne vem, kako naj se lotim reševanja svojih problemov, zato vaju prosim za mnenje in pomoč. Moja najboljša prijateljica, tudi tabornica, se je spremenila v ljubosumno, zavistno in zelo tekmovalno bivšo prijateljico. Včasih sva vse stvari počeli skupaj, se v večini primerov strinjali in skupaj tudi marsikaj dobrega naredili (na primer pri tabornikih). Zdaj pa skritizira vse, kar rečem in naredim, ne privošč mi niti malo pozornosti od »kul ljudi«, povsod hoče tekrovati z mano in mi dokazati, da sem nesposobna, neumna in da je ona boljša od mene. Na videz sva še vedno prijateljici in se pretvarjata, da je vse v redu, zato se bojim pogovoriti z njo, saj bo vse zanikala in mi zamerila. Kako naj preprečim njeno obnašanje, na da bi se pri tem skregala z njo, saj si ne predstavljam, da ne bi bili več prijateljici?

Lp, TL

O: Hej, TL!

Ja, tole je kar zapleteno vprašanje, ni kaj. Prvič, ni preveč OK, da se pretvarjata, da sta prijateljici. To je še slabše, kot če se malo skregaš, saj potem vsaj veš, pri čem si in se po navadi tudi pobotaš. V vajinem primeru pa so to seveda najstniški, nezreli odnosi, iz katerih, upava, se bosta kaj tudi naučili. Prijateljstvo je namreč skoraj najbolj pomembna stvar v življenju, oziroma so prijatelji tisti, ki si jih, za razliko od staršev in sorodstva, izberemo sami. Sedaj je na vama, ali bosta izbrali ena drugo. Midve ne vidiva druge možnosti, kot da sta še naprej prijateljici, saj sta se do tega konfliktnega obdobja popolnoma razumeli in ujeli. To pa je redko, zato bi morali to ceniti in se truditi za vajin odnos. Ena do idej je, da prijateljici napišeš pismo oziroma elektronsko sporočilo in se s tem izogneš njeni reakciji, ki bi bila v primeru pogovora iz oči v oči verjetno negativna in samoobrambna. Tako bo imela tudi ona čas za razmislek in mogoče se vse še dobro konča. Drživa pesti, vedi pa, da je tudi prijateljstvo razburkana pot s padci in vzponi, kot vse v življenju.

Pogum je potreben, da vstanemo in se postavimo zase, prav tako pa je potreben pogum, da se usedemo in poslušamo!



Jaka Bevk - Šeki



Sive celice

Mini kviz

Zgodovina, 1. svetovna vojna

- Kdo je bil Gavrilo Princip?
 - Pripadnik Mlade Bosne, ki je izvedel atentat na avstrijskega prestolonaslednika,
 - pripadnik Mlade Srbije,
 - nič od naštetega.
- Koliko mesecev je trajala Soška fronta?
 - 28 mesecev,
 - 29 mesecev,
 - več kot 30 mesecev.
- Pri katerem slovenskem kraju se je zgodil "čudež"?
 - Pri Kobariidu,
 - pri Bovcu,
 - pri Tolminu.
- Na kateri reki so Italijani ustavili Avstro-Ogrsko pred napredovanjem globlje na ozemlje Italije?
 - Na Soči,
 - na Savi,
 - na Piavi.
- Kdaj je nastala država SHS?
 28. oktobra 1918,
 29. oktobra 1918,
 30. oktobra 1919.

Sudoku

2						5		9
	3					2		4
4	5						7	
					1	3	9	
3		5		9				
		9						5
				2	6		3	
			9					
	9			1	5			

Premetanka

Vstavi besede: Avstro-Ogrska, Nemčija, Italija, kaverna, mulatjera, fronta, čudež, Piava, Soča

S	O	Č	A	H	Č	U	D	E	Ž	S	G
S	L	O	V	E	N	I	J	A	F	G	S
A	V	S	T	R	O	O	G	R	S	K	A
F	K	G	H	J	K	L	M	N	B	C	N
E	A	R	T	Z	U	I	O	P	Š	A	E
C	V	B	N	M	B	N	G	J	K	T	M
A	E	R	T	I	T	A	L	I	J	A	Č
S	R	S	P	I	A	V	A	E	N	A	I
R	N	N	A	P	A	D	V	T	Z	S	J
S	A	G	F	R	O	N	T	A	S	T	A
T	O	L	M	I	N	K	O	B	A	R	I
O	M	U	L	A	T	J	E	R	A	E	D

Rešitve: 1 - a, 2 - b, 3 - a, 4 - c, 5 - b.



Faca vod

Vod Pume



Vod Pume iz Rodu Bičkova skala Ljubljana, ki deluje že peto leto, sestavlja deset energije polnih fantov in dve dekleti, ki jih bolj ali manj uspešno krotita. Kot medvedki in čebelice so se imenovali Levčki, ko pa so to ime prerasli, so se preimenovali v Pume, saj so želeli, da je njihovo ime nevarno prav tako, kot so nevarni sami.

Kaj najraje počnete na taboru?

Na progi preživetja se obmetavamo z blatom, z gugalnico se mečemo v Kolpo, zakon pa je, če se ti uspe prevrniti s kanujem. Na ognju pečemo 'maršmelovse', radi stražimo in še raje krademo (zastavo seveda). Z užitkom pa tudi tečemo v zbor. Ponosni smo, da lani na taboru nismo dobili nobene bombe.

Ste se kot GG-ji že izkazali v vodenju kakšne aktivnosti?

Ja, na lanskem taboru smo organizirali krste in pomagali pri delavnici, kjer smo MČ-je učili zahtevnejše vozele.

Kaj pa najraje počnete na sestankih?

Se skrivamo! Še posebej v temi. Radi jemo sladkarije, osvajamo veščine, rišemo skico terena, super je bil islandski čokolino, ki ga je Lucija prinesla z Roverwaya, vozljamo vozele, postavljamo bivak in kopljemo luknje. **Katere so najbolj zanimive akcije, na katerih ste bili?**

Poleg taborov je bilo lani super na Gotiku - pa še sendviče smo dobili. Oktobra smo imeli čudovit vikend z ostalimi našimi GG-ji in GG-ji iz Rodu skalnih taborov iz Domžal, nekakšni "vod vodu" GG družine. Bilo je super.

Zakaj ste pravzaprav taborniki?

Ker se želimo naučiti česa novega o naravi, zaradi druženja, zaradi orientacij, zaradi dobrih akcij, ker čutimo pripadnost rodu (teta je bila načelnica), zaradi dobrih prijateljev in skrivalnic.

Kot taborniki se čez pet let vidite kot ...

... vodniki, gospodar (pomočnik), organizator akcij in sploh kot PP-ji.

Vaša nova vodnica Lucija ...

... je zelo super, saj je zelo potrpežljiva z nami in prijazna, a vseeno zna narediti mir.

Menda imate vodov pozdrav.

"Wild like a puma!"

"Pumaaaa!"



Tadeja Rome



Navadna krastača

(*Bufo bufo*)

Nekoč so se ljudje bali njenega izgleda, pripisovali so ji nadnaravne lastnosti in jo imeli za ljubljenco čarovnic, drugi pa so v krastačah videli zaklete prince, ki bi jih lahko rešili le poljubi princes. Danes pa vemo, da je krastača na vrtovih lahko zelo koristna. Zaradi zelo različnega dihanja, prehranjevanja in premikanja med ličinko in odraslo krastačo jo uvrščamo med dvoživke.

Razširjenost

Navadna krastača živi v skoraj vsej Evropi (izjema so otoki Irska, Korzika, Sardinija in Baleari), v zmerno toplem pasu Azije (do Japonske) in v severozahodni Afriki.

Način življenja

Čeprav navadna krastače preživi poletje kot samotarka, preživi zimo z drugimi vrtniki. Pozimi zapade v zimsko otrplost, kar pomeni, da ne spi trdno, ampak se preneha hraniti in koristi podkožno maščobno zalogo. Njen post se preneha šele pomladi, ko se pari, saj takrat potrebuje ogromno energije za odlaganje jajčec.

Značilnosti

Krastača je večinoma rjava, ima malo sivih ali črnih lis. Včasih ima tudi olivno-zelene lise z rdečimi bradavicami (to je značilno za tiste krastače, ki živijo v južni Evropi). Navadna krastača za obrambo pred plenilci izloča dve vrsti strupene tekočine iz žlez na prstih in hrbtu. Na očesu ima prozorno mrežo, "tretje veko" oziroma žmurko, ki ji omogoča, da vidi tudi pod vodo. Ima

približno 10 cm dolg jezik, ki se ji refleksno izproži vsakič, ko zagleda vse, kar je tako veliko kot plen (muha, kačji pastir). Krastača ima le na zadnjih nogah plavalno kožico, te pa so tudi močnejše in večje kot prednje, zato jih uporablja za pogon pri skakanju.

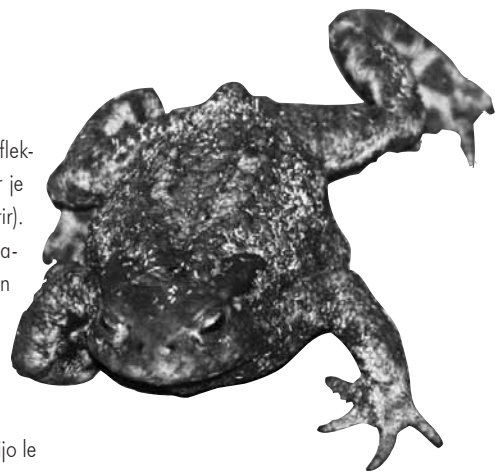
Hrana in lov

Odrasle navadne krastače se hranijo le z živalsko hrano. Najraje jedo nevretenčarje, kot so pajki, mravlje, goli polži, deževniki, gosenice, muhe in hrošči. Navadna krastača izredno dobro prenese strupen plen in pike čebel. Rada použije mlade žabe, kuščarje, pupke in celo komaj skotene miši.

Lovi pretežno ponoči, zato se premišljeno loti iskanja in lovljenja plena. Večji del časa preživi v zasedi in čaka plen, čeprav izredno dobro plava in se premika po kopnem z dolgimi skoki. S pomočjo refleksa se sproži jezik, ko je plen v bližini krastače. Lepljiv organ se neverjetno hitro sproži, zalepi plen in se ponovno skrije. Navadne krastače nimajo zob in tudi ne slina, plen pa razdrobijo na trdnem nebu gobca. Ko tako omehčajo plen, ga pogoltnejo tako, da potegnejo izstopajoče oči oziroma zrkla nazaj v vdolbinice.

Razmnoževanje

Ko se navadna krastača zbudi iz zimske otrplosti, se odpravi na pot do svojih drstišč. Če spotoma sreča samca, ga nosi na hrbtu do drstišča. Samci, ki so sami, čakajo na samico v vodi za drstenje. Včasih se obesi na večjo samico več samcev, ki se prepirajo in skušajo drug drugega potisniti s hrbta samice. Taka tekma med samci lahko traja



več dni. Končno samica spusti vodo jajčeca v zdrizasti obliki, videti so kot črna jajčna vrstica. Ta jajčeca samec oplodi kar v vodi, nato je njegova naloga opravljena. Proces drstenja traja 10 do 28 ur, po tem postopku se noben od staršev ne zanima za jajca in jih prepusti usodi. V 20-ih dneh se jajčece razvije v stadij ličinke - žival brez oči in ust, nato v dolgorepega paglavca z veliko in debelo glavo. Paglavca ima dva para oči, debela usta in dve vrsti zob. Diha s čopastimi škrgami in uživa rastlinsko hrano.

Sčasoma se pojavijo še sprednje in zadnje noge. Rep in zobje zakrni in na škrgah se razvije membrana. Tako se iz ribi podobnega bitja razvije mala krastača. Zato krastače uvrščamo med dvoživke.

Osnovni podatki

Dolžina telesa: samec do 7 cm, samica do 13 cm

Teža: samec 10-50 g, samica 50-120 g

Spolna zrelost: samec 4-5 let, samica 3-4 leta

Število jajčec: 3000-12000, spolno se razvijejo le 2-3 jajčeca

Hrana: večinoma žuželke

Obnašanje: samotar

Življenjska doba: 30-40 let



Tadeja Rome
Domen Šverko



Mesečnik EVS prostovoljke



Kako je tam v deželi sončnic, bikov in sangrije?

Taka in podobna vprašanja dobivam v obliki sporočil in mailov. In vsakega glasu iz Slovenije sem vesela. Moram reči, da mi je mesto Logrono postalo všeč v prvem trenutku. Po španskih kriterijih ni veliko (nekaj takega, kot na primer naša Ljubljana). Kljub temu da so si stavbe sicer precej podobne, ima ogromno urejenih parkov. Razen v času sieste so ulice živahne in polne ljudi, za katere moram reči, da so zelo prijazni.

Zelo mi ustreza, da področje mladinskih organizacij ni preveliko. Vsi EVS prostovoljci v Logronu se namreč poznajo in družimo, zato lahko spremljamo, kako potekajo delo in projekti v drugih organizacijah. Tudi stanovanje si delim s prostovoljko s Poljske in dvema Špankama. Prvi tedni so bili namenjeni spoznavanju in sprejemanju novega kulturnega okolja ter intenzivnemu učenju španskega jezika. Tisti Španci, ki niso potovali, študirali ali delali v tujini, drugega kot špansko enostavno ne govorijo. In to mi je trenutno največji izziv, s katerim se spopadam. Vendar je veliko lažje, ker v

moji gostiteljski organizaciji deluje kar nekaj ljudi, ki so izkusili EVS in vedo, kako zanimivi znajo biti prvi tedni v novem okolju. Nekateri med njimi so tudi tujci, ki so po končanem projektu ostali v Logronu, in od njih se največ naučim. Kot tudi od bivše prostovoljke iz Nove Gorice, ki je po projektu ostala tukaj in sama še ne peče potice za Božič. Ne morem reči, da sem do sedaj občutila domotožje. Pred dvema tednoma sem se vrnila s treninga prostovoljcev ob prihodu, kjer sem imela priložnost navezati stike z ostalimi, ki EVS opravljajo v provincah na severu Španije.

Vendar je tudi k nam že pršla jesen in ni več sledu o sončnicah in bikih, se pa trenutno v provinci La Rioja, ki slovi kot vinska klet Španije, trenutno največ dogaja na področju vinogradništva.

Hasta la vista, Jerneja Modic.

Več o tem, kaj je EVS, lahko izveš na www.evs.si ali www.mva.si.

PARTIO
scout

Kilke
28.7.-5.8.2010
VI FINNJAMBOREE

Finland

Hočeš doživeti finsko pravljico? Pridi s Svetkom na Kilke!

Kilke, finski nacionalni jamboree, bo že šesti po vrsti. Potekal bo od 28. julija do 5. avgusta 2010 blizu mesta Hämeenlinna na jugu Finske. Udeležence, stare od 12 do 22 let, čaka zanimiv in pester program. Poleg otvoritvene in zaključne slovesnosti, bodo uživali tudi v večeru finskih savn in mednarodnih večerih, kjer bodo lahko spoznavali finsko kulturo, prav tako pa tudi kulture drugih evropskih držav. Čez dan se bodo udeleženci zabavali na številnih zanimivih delavnicah in ekskurzijah v bližnja mesta.

www.kilke.fi/english

INTERVJU

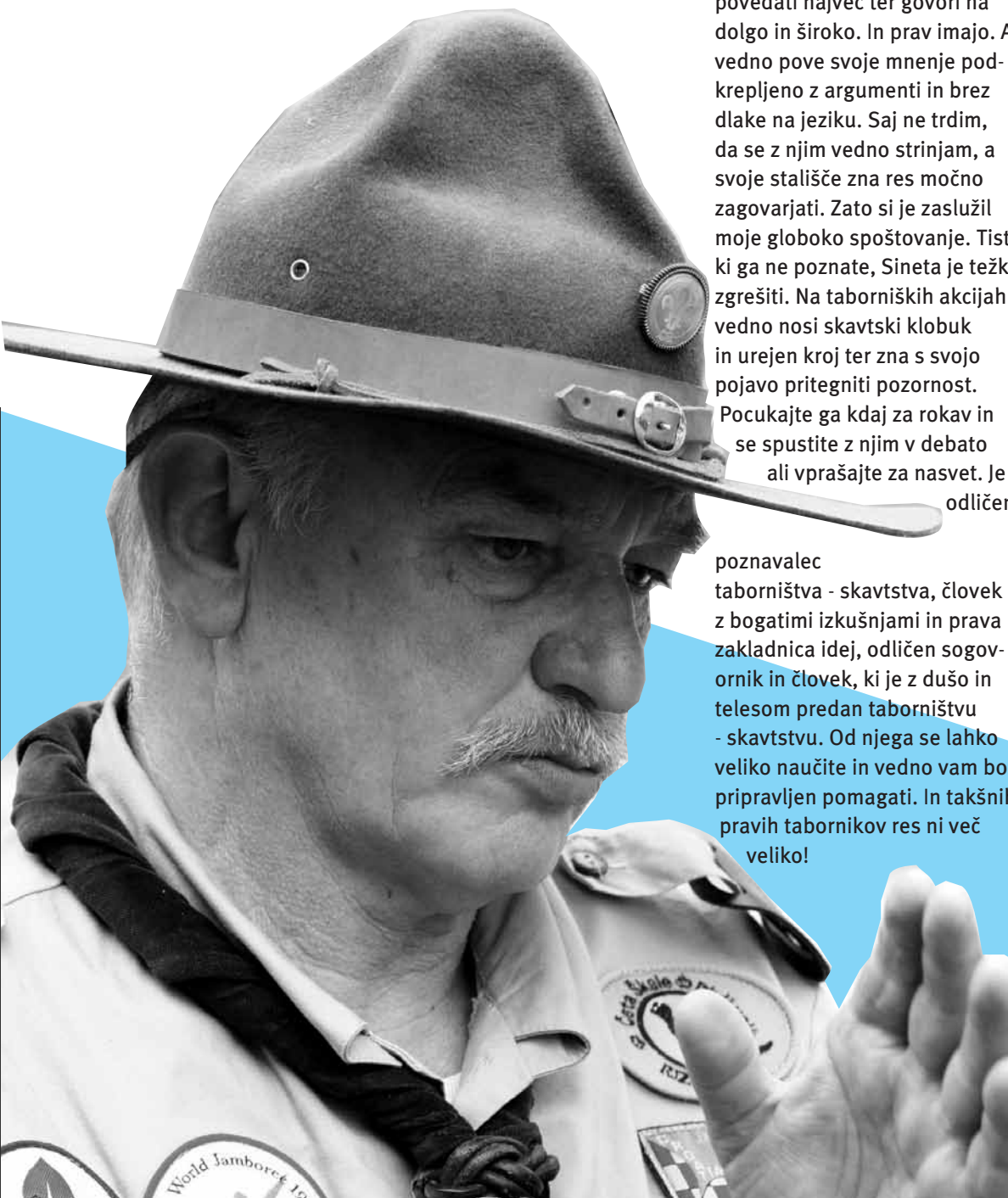
Anton De Costa -
Sivi volk - Sine

SiNi



Mnogi ga poznajo le kot tabornika, ki ima na skupščini vedno povedati največ ter govori na dolgo in široko. In prav imajo. A vedno pove svoje mnenje podkrepjeno z argumenti in brez dlake na jeziku. Saj ne trdim, da se z njim vedno strinjam, a svoje stališče zna res močno zagovarjati. Zato si je zaslužil moje globoko spoštovanje. Tisti, ki ga ne poznate, Sineta je težko zgrešiti. Na taborniških akcijah vedno nosi skavtski klobuk in urejen kraj ter zna s svojo pojavo pritegniti pozornost. Pocukajte ga kdaj za rokav in se spustite z njim v debato ali vprašajte za nasvet. Je odličen

poznavalec taborništva - skavtstva, človek z bogatimi izkušnjami in prava zakladnica idej, odličen sogovornik in človek, ki je z dušo in telesom predan taborništvu - skavtstvu. Od njega se lahko veliko naučite in vedno vam bo pripravljen pomagati. In takšnih pravih tabornikov res ni več veliko!



Letošnje leto je za tabornišтво v Šaleški dolini leto obletnic kajne?

To drži. Praznujemo kar tri pomembne obletnice. Rod Pusti grad Šoštanj je že praznoval 50-letnico, 50 let ima tudi Šaleška zveza tabornikov, 40 let pa Rod jezerskega zmaja Velenje. V vseh teh obletnicah se kaže moje življenje in moje delo. V sanjah sem si nekako predstavljal, da bi organizacijo razvijal do takšne mere, kot je danes. In res smo lahko izjemno ponosni na rezultate.

Kot neka zvezda stalnica se v vseh omenjenih organizacijah pojavljaš tudi ti. Zaupaj nam, kako si se sploh navdušil za tabornišтво.

V 1. razredu nižje gimnazije (v starost 10 let) je bila v okviru šole predstavitev tabornišťva in ker me je stvar zanimala, sem začel hoditi k tabornikom. Moj prvi vodnik je bil Joco Žnidaršič (sedaj izjemno znan slovenski fotograf). Glavna zadeva, ki je spremenila moje življenje, pa je bilo prvo taborjenje, leta 1952 v Bohinju. To je bilo pravzaprav pravi šaleški »Brown-sea Island«. Taborilo nas je 22 fantov iz celotne Šaleške doline. Vodja tabora je bil Drago Šabac (predvojni skavt in ustanovitelj prvega rodu v Šaleški dolini - Kajuhov rod v Šmartnem ob Paki), ki je iz svojih bogatih predvojnih izkušenj črpal veliko znanja in nam ga predajal preko programa. Neokrnjena narava, odmaknenost od civilizacije, ves ta način življenja - slamnjače, vse iz leskovih vej in preko napeta plahta, gradnja mostu z vezavami iz ovijalk, dežurstva, preveslati celo jezero po hrano zgodaj zjutraj - vse to je za mene, desetletnega mulca, bila ena sama velika avantura, pustolovščina, ki me je navdušila in zaznamovala za vse življenje.

Torej si se osnov tabornišťva učil od najboljših?

Rečem lahko, da sem se veliko naučil od predvojnega skavta Rika Železnika, ustanovitelja skavtskega stega

v Šoštanju že leta 1937 in kasnejšega starešine RPG. Preko njegovih zgodb iz predvojnega obdobja sem črpal veliko znanja. Tukaj je tudi moj brat Dušan, ki je v petih letih, ko sem jaz bil v učiteljsku v Tolminu, zelo obogatil svoje znanje tabornišťva in je veliko tega znanja prenesel name.

Se tabornišťvo danes, sploh lahko primerja s tabornišťvom pred 50 leti?

Če primerjamo današnja taborjenja z mojim prvim taborjenjem leta 1952, skušamo na vsaki stopnji našega načina dela posnemati program iz preteklosti (bivakiranja, vodovi koticiki, preživetje v naravi). Delamo pa to z mnogo večjim številom taborečih, kar seveda oteži delo. V preteklosti je bilo lažje. Odgovornosti starešin v sedanjih časih so nedvomno večje. Riziko, ki ga nosimo starešine, je neizmeren. Pomembno pa je tudi dejstvo, da smo od leta 1994 polnopravni člani WOSM. To članstvo nam je odprlo številne možnosti sodelovanja s skavti celega sveta (na jamboreeh, mednarodnih izobraževanjih). O tem smo lahko pred 50 leti samo sanjali.

Skavtski klobuk, vedno popolno urejen taborniški krog, vedno prisoten skavtski pozdrav, vedno pripravljen pomagati. Nekdo je za časnik Večer izjavil, da si poosebljenje tabornišťva in skavtskega duha. Zakaj po vseh teh letih še vedno vztrajaš?

Moj zunanji videz je bil vedno moj cilj. S tem si želim prikazati vključenost v skavtsko gibanje. Že leta 1965 smo si dali izdelati skavtske klobuke in smo s tem želeli pokazati, kdo smo.

Kot profesionalni pedagog sem veliko svojega življenja dal tej organizaciji in sem mnenja, da še vedno lahko pomembno vplivam in pomagam pri delu tako v rodu kot tudi širše. Škoda bi bilo zavreči vsa ta skozi leta nakopičena znanja in izkušnje. Pazim pa, da je ta moja pomoč s strani mladega vodstva rodu sprejeta kot sodelovanje in ne kot avtoriteta.



Tabornišťvo v Šaleški dolini se je bliskovito razvijalo in se še vedno razvija. Nam zaupaš recept za uspešnost?

Naš način dela je primer dobre prakse, ki bi jo obveljalo še marsikje uporabiti. Od vsega začetka so pomembno vlogo imeli pedagogi (vezava na šolski prostor in ravnatelja) in v tem okviru se je ta dejavnost razvijala naprej. V glavnem so vsi starešine rodov v preteklosti bili pedagogi. To sožitje s šolo pa je pomembno tudi zaradi sodelovanja šolskih prostorov za taborniške dejavnosti. Sedaj skoraj vse taborniške dejavnosti v Šaleški dolini potekajo po šolah v petkih popoldne.

Vsekakor pa je tu pomemben tudi vodniški kader, ki ga že vrsto let vzgajamo sami. Vodniška šola RJZ in RPG zdaj že segata preko svojih okvirov in pomagata vzgajati tabornike tudi z drugih območij.

Ravno zaradi tako uspešnega dela in dobrega sodelovanja z lokalnim okoljem ste želeli vse te obletnice proslaviti tudi z organizacijo zleta ZTS. A žal vam kandidatura ni uspela. Kako ste se počutili, ko niste bili izbrani za organizatorja?

Vsekakor je bila to naša velika želja. Prepričani smo bili, da bi si ob vseh teh jubilejih in po več desetletjih dela

na visoki ravni, zaslužili ponovno organizacijo zleta, 4. jamboreeja v samostojni državi. Toda od vseh argumentov, kjer smo mi imeli absolutno prednost, je odtehtal le eden. In sicer da je treba zlet organizirati na območju, kjer je problem nerazširjenosti taborniške dejavnosti. S tega stališča se nam zdi, da bi komisija lahko odločila drugače.

Moram pa povedati, da v kolikor se bo dejavnost v Pomurju sedaj razširila, bom sam zelo zadovoljen. Res upam, da bo zlet doprinesel k rešitvi.

Zlet v Pomurju si obiskal. Kakšno mnenje si si ustvarili?

Ob obisku je bilo moje prvo vprašanje udeležencem, s katerimi sem se srečal, kakšni so njihovi občutki. Večina je odgovorila navdušujoče. Ta odgovor je bil zame bistven, kar je pomenilo, da je zlet bil uspešen in seveda organizatorji zaslužijo čestitke.

Edina stvar, ki me je zmotila, je bila, da ni bilo skavtov iz držav bivše Jugoslavije. Verjetno predvsem zaradi visoke cene. Leta 1997 na zletu v Velenju sta bila prisotna močna kontingeta iz Hrvaške in Makedonije. Cena je bila takrat smešno nizka, in sicer samo 65 evrov za udeležence in 35 evrov za osbeje.

Rod jezerskega zmaja iz Velenja je v zadnjih letih obudil tabornišтво v Šmartnem ob Paki, Mislinji in Topolšici. So takšne »injekcije« taborniških izkušenj in kadrov lahko pravi način za obujanje tabornišťva tudi drugod?

To je spet primer dobre prakse. Res pa je, da moraš biti kar močan rod, z obilico vodniškega kadra, ki ga lahko daš na posodo, dokler se ne usvari lastna sredina. Treba pa je poudariti, da so bili ti rodovi v preteklosti zelo močni in da je bil spomin na uspešno delovanje v preteklosti še vedno močno prisoten. In prav starši, ki so nekoč tvorili rod, so si močno želeli, da tudi njihovi otroci okusijo tabornišťvo. Ob podpori

nekdanjih tabornikov teh rodov in z dobro ekipo posojenih kadrov tako ni bilo težko teh rodov ponovno aktivirati.

V tvojem življenju pa tabornišťvo - skavtstvo le ni edina strast. Tu sta tudi košarka in karate, kajne?

To je povezano z mojim športnim življenjem. Od malih nog me je navduševala košarka. Bil sem aktivni igralec KK Elektra in tudi trener prve ekipe, danes pa sem v strokovnem svetu kluba. V ŠKL sem tudi aktivno sodeloval kot trener - leta 2002 smo dosegli 3. mesto, leta 2003 pa 1. mesto. Aktivno pa sem se ukvarjal tudi s karatejem. Bil sem soustanovitelj kluba v Velenju in aktivni tekmovalec - leta 1969 absolutni prvak, 1972 pa prvak v težki kategoriji.

Letos si prejel tudi priznanje »Grb Mestne občine Velenje«, ki je najvišje priznanje v občini. Si bil presenečen nad tem in koliko ti pomeni tovrstno priznanje?

Tovrstno priznanje me je presenetilo in mi ogromno pomeni. Predvsem, ker je vezano na Rod jezerskega zmaja, ki me je tudi predlagal. Mirne volje lahko rečem, da si lahko to priznanje delim z vsemi, ki so v teh letih sodelovali z mano in so v tabornišťvu pustili svoj pečat. Brez njih mi to nikoli ne bi uspelo. Me pa to priznanje tudi zavezuje, da bom v bodoče aktivno pomagal pri razvoju tabornišťva v Velenju in tudi širše.

Novembra bo Rod jezerskega zmaja praznoval 40. obletnico delovanja. Pripravljate kaj posebnega?

Na to vprašanje bi težko odgovoril, saj to pripravlja posebna skupina v rodu. Prepričan sem, da bo celotna zadeva izpadla skromno, a vredna svojega jubileja.

In še vprašanje za konec. V taborniškem svetu si poznan kot Sine. A drži se te tudi skavtsko ime Sivi volk. Katero ime ti je ljubše in kako si sploh prišel do teh imen?

Moj stari oče je bil Anton, moj oče prav tako. In ker sem tudi jaz Anton, so me začeli klicati Sine. Tako so nas lažje ločili med sabo. To se je razširilo tudi med prijatelje in od takrat naprej je ostalo to ime.

Ime Sivi volk je verjetno vezano na to, da smo pri hiši vedno imeli lovske pse, saj je moj oče bil lovec. Glede na mojo pripadnost skavtskemu gibanju sem si to ime izbral, ker je volk poosebljal neko divjost, neustrašnost, življenje v naravi. Žal pa nisem imel prave skavtske prisega, kjer bi to ime potrdil.

Obe imeni sta mi pri srcu, a bolj skavtsko je vsekakor Sivi volk. Izven taborniškega kroga pa sem v vsakem primeru Sine. ■



Tabor na obisku



Pogled nazaj

Rod je bil ustanovljen jeseni 1975, ko je začel delovati kot četa Odreda skalnih taborov Domžale (50 članov), dokler 24. decembra 1981 ne postane Odred mlinskih kamnov Radomlje pod vodstvom Petra in Janke Jerman. Rod je dobil ime po mlinih, ki so značilnost Radomelj, zato tudi mlinski kamni v grbu rodu. Število članov se je vseskozi gibalo okrog številke 120, ob 10-letnici rodu so razvili tudi svoj prapor. V preteklosti so izdajali rodov časopis Otrobi, ki se je tiskal na ciklostil - ročni tiskalnik. Med izvirne akcije iz starih časov pa spada orientacijsko tekmovanje Po medvedovih stopinjah.



Na obisku v

Taborniški radomeljski mlini meljejo dobro

Prav v trenutkih, ko berete te vrstice, se lahko Rod mlinskih kamnov Radomlje pohvali s povsem novo, svežo spletno stranjo na rmk.rutka.net, ki bo služila kot komunikacijski

Aktivno delovanje navzven

RMK Radomlje deluje na OŠ Preserje pri Radomljah, vodstvo tam organizira tudi šolo v naravi za osme razrede devetletke, člani pa sodelujejo tudi na šolskih prireditvah (Dan športa - z roko v roki nisi sam), pri čemer gre izjemna zahvala predvsem ravnateljici Ani Nuši Kern. Uspešno sodelovanje beležijo še z drugimi okoliškimi društvi: s srednješolskim centrom ŠCRM (Šolski center Rudolf Maister Kamnik), PGD Radomlje, NK Radomlje, Planinskim in Turističnim društvom Radomlje.



Dogajanje v rodu

V Radomljah imajo svojo taborniško sobo, v kateri gostujejo pri nadvse prijazni gospe Majdi Lipovšek. Soba ima dnevni prostor, kuhinjo, stranišče in skladišče. V zadnjih šestih letih je potekala reorganizacija rodu predvsem na pobudo in pod vodstvom gonilne sile v rodu, Uroša Juračiča. S povečanjem članstva, sistematičnim usposabljanjem in izobraževanjem vodnikov zadnji dve leti se že kaže napredek, za katerega so zaslužni pravzaprav vsi (nekaj vodnic se vozi celo iz Škofljice). Ponosni so na svoja taborjenja, zimovanja, čajanke, rodove akcije in druge izlete. Nazadnje so zimovali na Kisovcu pod Veliko planino, taborili pa v Beli krajini ob Kolpi v kraju Rosalnice. V prihodnosti kujejo načrte za organizacijo TmNT - Taborniškega tekmovanja v malem nogometu. Na državni ravni pa se RMK-jevci udeležujejo Močnih ukan, ZNOT-a, Glasa Jelovice, NOT-a in G.O.T.I.K.-a.

Radomljah

stik s člani in njihovimi starši. Poleg tega so ta september močnejši za 11 MČ-jev in 8 GG-jev, s tem so zrasli z 31 na 50 članov. Vsekakor vredno pohvale!

Barbara Bačnik - Bača



arhiv RMK Radomlje



Mini intervju z načelnikom Urošem Juračičem

Kako gledaš na svojo prehojeno pot pri tabornikih?

Uporabil bom kar besede ustanoviteljice rodu, Janke Jerman: »Ta rod je moj otrok.« Veliko sebe sem posvetil taborništvu in ni mi žal. Pri tabornikih sem od 7. leta. Na začetku mojega vodenja rodu, od 15. leta dalje, sem motivacijo in vzpodbudo dobil od članov škofjeloškega rodu RSK, s katerimi sem delil marsikatero akcijo in druženje, nato pa pridobljeno znanje in njihove izkušnje začel uporabljati v našem rodu ter tako naprej s pomočjo ostalih v rodu pridobival nove člane, novo silo - pa je šlo.

Kateri so tvoji cilji za prihodnost?

V prihodnosti želim tistim, ki bodo prišli za mano, omogočiti boljše pogoje in razmere, kot sem jih imel sam, predvsem v smislu članstva, prostorov in organiziranosti. Ob tem pa si želim več samoiniciativnosti v taborniških krogih. Seveda mi misli uhajajo tudi k naslednikom, do katerih, upam, ne bom preveč kritičen (smeh).

Kateri del taborništva ti je najbolj pri srcu?

Tisti del, kjer sem samo udeleženec, kjer sem voden s strani drugih in lahko uživam v preprostih lepotah taborništva. To pogrešam in si želim ponovno doživeti.



RODOVA UPRAVA

Starešina: Jure Gorjanc

Načelnik: Uroš Juračič

Tajnik: Žan Marolt

Blagajničar: Jure Gorjanc

Gospodar: Miha Semprimožnik

MČ vodniki: Jernej Narat, Kaja Reberšek

GG vodniki: Romana Rojc, Anja Janežič, Lea Janežič

PP vodnik: Uroš Juračič

STRUKTURA RODU:

MČ - 20

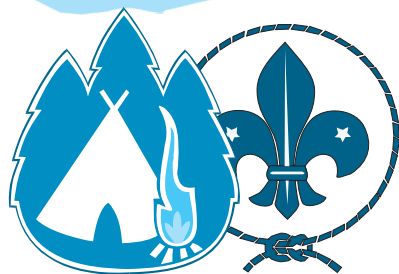
GG - 17

PP - 7

GRČE - 6



IO ZTS - stran vodstva



Posvet Komisije za mednarodno dejavnost

2. in 3. oktobra je bila v Jagodju nad Izolo na posvetu zbrana komisija za mednarodno dejavnost, ki se bo po junijskem sestanku še bolj intenzivno spoprijela z vsemi izzivi in nalogami, ki jo čakajo v bližnji prihodnosti.

Promocija mednarodnih aktivnosti, jamboree 2011, novi spletni strani kmd.rutka.net in scout.si, priročnika za naše člane, ki potujejo v tujino, ter tuje skavte, ki v vse večjem številu prihajajo v Slovenijo, program Scouts of the World in še kaj se je znašlo na dnevnem redu. Nove ideje smo skrbno zapisali, da jih bomo lahko v kar največji meri realizirali, članom pa tako približali mednarodni vidik delovanja naše organizacije in olajšali pot do kakšne nepozabne mednarodne izkušnje. Pri tem nam bo v veliko pomoč tudi Svetko Tabornik, najnovejši (virtualni) član komisije, ki ima mednarodno dimenzijo skavtstva v malem prstu in bo svoje izkušnje z veseljem delil tudi s člani ZTS.

Druge komisije ZTS

IO ZTS se je seznanil tudi z dosedanjimi aktivnostmi delovne skupine za program in na predlog načelnice Polone Rožman imenoval v Komisijo za program za mlade v ZTS nove podporne člane. Komisija za opremo, Komisija za finance in Komisija za odnose z ja-

vnostmi so še v nastajanju in povojih, do konca leta pa bodo nedvomno že vse visoko zavihale rokave. Še vedno pa je čas, da se nam pridružiš tudi ti - lahko kar preko: io.zts@rutka.net ali baca@rutka.net.

Taborniki za vrh o klimatskih spremembah

Od 12. do 18. 12. 2009 bo v Copenhagenu (Danska) Scouts for Climate Summit (Taborniki za Vrh o klimatskih spremembah). To bo dogodek, ki bo potekal vzporedno s konferenco Združenih narodov o klimatskih spremembah (UN Climate Change Conference).

V času Vrha bodo skavti iz vsega sveta 'izdelovali' svoje nacionalne, skavtske, okoljske projekte. Na ravni ZTS bo ta projekt prevzela Barbara Kelher (RJZ), študentka varstva okolja in komunale v Velenju. Ker je to nepredviden strošek ZTS, smo za pomoč zaprosili Dansko skavtsko organizacijo (DDS), ki bo pokrila vse stroške povezane s to udeležbo. 10 najboljših projektov bo tudi finančno podprtih.

Nova ureditev v GŠ

Na zadnji seji IO ZTS, 27. oktobra, so bodoče krajinske arhitektke (tudi iz taborniških vrst) odboru predstavile več rešitev za novo ureditev okolice bohinjske Gozdne šole. Predloge Pe-

tre Grmek, Maje Baloh, Manje Pečjak in Sonje Rozman bomo skrbno preučili in izbrane tudi realizirali v kratkem času.

Za izvedbo tega projekta (pravzaprav dveh, Taborno gledališče ter Taborni kino: ureditev jedilnice v večnamenski prostor) smo pridobili pol predvidenih sredstev v okviru razpisa Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti. Nekaj sredstev, približno 15 odstotkov, sta donirali odpravi na svetovni skavtski jamboree 2007 (udeleženci in obiskovalci - JOB) iz privarčevanih sredstev obeh odprav, ostalo pa bo treba še zagotoviti z donacijami, prostovoljnimi delom in iz rednih sredstev ZTS.

Vaše predloge in pripombe nam pošljite na io.zts@rutka.net.



ZADRUGA



SCOUTS
Taborniki ustvarjamo boljši svet

eduAkcija

Uvodnik

Ste se že kdaj vprašali, kakšen je položaj nevladnih organizacij v Sloveniji? Koliko je vredno neformalno pridobljeno znanje? Se vam zdi, da nas vodilni v državi upoštevajo, kot bi nas bilo treba? Odgovori na ta vprašanja so bolj ali manj negativni, zato je skrajni čas, da nekaj spremenimo! S projektom eduAkcija želimo zdajšnje stanje spremeniti na bolje. Okrepiti želimo mrežo nevladnih organizacij, ki bi lahko s skupnimi močmi pripomogle k izboljšanju svojega statusa in prepoznavnosti v družbi.

Pred vami je prva številka biltena, ki ga bomo v naslednjih devetih mesecih izdajali kot prilogo v reviji Tabor. Če nam bodo zastavljeni cilji uspeli, bomo z vami še dlje. Pridružite se nam!



Ana

Foto: Sini

Intervju s Pugyjem, vodjem projekta eduAkcija

Pugy, v prejšnji številki Tabora je bila objavljena informacija o novem projektu, imenovanem eduAkcija. Ker je stvar relativno nova in nas večina še ne ve prav dobro, za kaj gre, nam, prosim, na kratko razloži, kakšna je vsebina projekta.

Kot že ime pove, gre za izobraževanje - edukacijo, ki ji želimo dati bolj aktiven pomen v smislu učenja skozi aktivnosti (learning by doing, kot del skavtske metode). V osnovi gre za vzpostavljanje povezav različnih nevladnih organizacij (NVO), da med seboj izmenjujemo informacije in znanje ter s tem v družbi razvijamo zavest o pomenu znanja za boljšo kvaliteto življenja. Malokdo se zaveda, da je tudi ZTS izobraževalna nevladna organizacija, ki lahko s svojim znanjem koristi družbi, saj je znanje, ki ga ustvarjamo, pomembno. S projektom želimo vplivati na to, da javnost ve, kaj se dogaja na področju izobraževanja. Želimo pridobivati informacije za civilno družbo, jo aktivirati in posledično vplivati na samo dogajanje. Namen je, da vse skupaj pripelje do aktivne ozaveščenosti in vpliva civilne družbe na dogajanje v družbi. Če na kratko povzamem, gre za sodelovanje, izmenjavo znanj, informacij, stališč in pogledov NVO ter za aktivni vpliv na družbo.

Zakaj se je ZTS prijavila na ta projekt in kakšne koristi bo imela od tega?

Verjamem, da ZTS s svojimi aktivnostmi deluje tudi na področju izobraževanja, čeprav na videz izgleda bolj kot atraktivno preživljanje prostega časa. S projektom lahko družbi pokažemo, da ta dodana vrednost nastaja skozi svojo tradicijo sodelovanja med rodovi, saj ima taborništvo kot gibanje izobraževalni značaj.

Kakšne koristi bodo imeli člani rodov, ki so vključeni v mrežo?

Rodovi so člani, ker so pravno-formalno organizirani kot društvo, vsako društvo pa je zgodba o ljudeh. To, kar želi mreža tem ljudem dati in od njih dobiti, je, da razvijejo zavest, da je dejavnost neformalnega izobraževanja za družbo pomembna in da se bo razvijala še naprej. Danes je vedno bolj tako, da bi vsi samo jemali, le redki pa so pripravljeni kaj dati. Želimo, da bi posamezniki lahko predali svoje znanje, da bi ga dobil nekdo, ki ga nima. Hkrati pa želimo tudi to, da bi posamezniki izrazili svoje interese in povedali, kakšno znanje si želijo pridobiti.

V projekt je torej vključenih več nevladnih organizacij. Kako to, da je ravno ZTS nosilka vsebinske mreže?

Ker je bila najbolj kredibilna izmed ponudnikov, ki so izkazali zmožnost za vodenje. ZTS že sedaj deluje kot mreža rodov. V družbi smo po tem tudi prepoznavni, nimamo pa položaja. Pomembno pa je še to, da je naš sistem razvoja osebnosti celovit in podkrepjen z vrednotami.

Kakšna bo vloga ZTS kot nosilke?

ZTS bo opravljala štiri vrste dejavnosti. V okviru podpornih dejavnosti bo koordinirala različna izobraževanja, seminarje, izmenjavo dobrih praks, bazo podatkov znanja ipd. za vse sodelujoče NVO. Na področju povezovalnih dejavnosti bo oblikovala platformo za civilni dialog. V okviru razvojnih dejavnosti bomo izvedli določene raziskave, npr. zakaj je delovanje NVO v Ameriki tako zelo drugačno. In kar se tiče reprezentativnih dejavnosti, bomo skrbeli za izražanje stališč. Vplivati želimo na odločevalce, razvijanje odnosov z institucijami, vključevanje v predstavniške organe ipd.

Mnogi menijo, da smo taborniki precej zaprta organizacija oziroma skupina ljudi, ki ima drugačne aktivnosti (življenje v naravi). Meniš, da lahko zaradi tega naletimo na kakšne ovire pri vodenju projekta?

Na prvi pogled da, saj so naše aktivnosti zelo specifične. Nihče drug ne organizira mnogoboja ali taborjenj, kot to počnemo taborniki. V osnovi pa gre za razvoj veščin in sposobnosti, za to, za kar se zavzema mreža.

Misliš, da imamo NVO res dovolj veliko moč, da nas vlada jemlje za pomembnega sogovornika?

Naš primarni namen je krepitev posameznih članov NVO in civilnega dialoga med njimi. Močne NVO in razvit civilni dialog pa lahko prispevajo k trajnostnemu razvoju družbe, kar je tudi v interesu države. Danes smo šele na začetku te poti in temu je bil tudi namenjen razpis na Ministrstvu za javno upravo.

Kako hitro pa se to lahko zgodi?

Vsekakor ne čez noč, saj je to odvisno od nas samih, koliko bomo pripravljeni v ta razvoj vložiti. Razvoj naj bi šel po korakih in prvi rezultati naj bi bili vidni v letu dni, ko je prvo vrednotenje projektnega cikla. Če bomo verjeli v uspeh, bomo zmagali.

Ana Britovšek

Napovednik dogodkov v okviru mreže eduAkcija

Še malo pa se bo začelo dogajati! Intenzivne priprave bodo kmalu obrodile sadove. V okviru projekta eduAkcija bomo pripravili veliko zanimivih in koristnih dogodkov, na katere ste lepo vabljeni vsi, ki bi vas zanimala posamezna tematika in bi vam nekoč, nekje lahko tudi koristila. S članicami mreže bomo organizirali različna izobraževanja v okviru delavnic, predavanj, izmenjave dobrih praks, posvetovanj, okroglih miz ipd.



Foto: SiNi



Foto: SiNi

Terminski plan je že pripravljen, vam pa za začetek razkrivamo načrt, kako bo potekalo celotno dogajanje.

November-december: seznanjanje s potenciali članic mreže (kdo kaj zna in kakšno znanje lahko prenese na druge).

Januar-april: pripravili bomo vrsto izobraževalnih dogodkov. Lepo vabljeni.

Maj: udeležili se bomo Tedna vseživljenjskega učenja in pripravili dogodke, s katerimi bomo pokazali, kaj smo se predhodno naučili v okviru izobraževalnih dogodkov mreže, saj menimo, da je treba za bogatejšo družbo znanje deliti z drugimi, ki ga nimajo.

Junij: pripravili bomo zbirko, namenjeno NVO, ki bo predstavila nove načine izobraževanja v neformalnem sektorju.

Ana Britovšek

Denar ne pade kar z neba

Danes ni praktično nič več zastoj. Tudi za projekte, ki jih izvajamo taborniki in mnoge druge nevladne organizacije (NVO), moramo dobiti finančna sredstva. Predstavljamo Evropski socialni sklad, ki je glavni finančni vir projekta EduAkcija.

Evropski socialni sklad (ESS) je najstarejši med strukturnimi skladi, saj je bil ustanovljen z Rimsko pogodbo, leta 1957, z namenom zmanjševanja razlik v bogastvu in življenjskih standardih v državah članicah EU in regiji ter spodbujanja gospodarske in socialne kohezije. Poslanstvo ESS je investirati v človeški kapital, ustvarjanje delovnih mest, spodbujanje zaposlenosti in zaposljivosti ter krepitev inovativnosti. Več kot 10 odstotkov celotnega proračuna EU je skozi ESS namenjeno investicijam v najpomembnejši kapital EU - ljudi.

Trenutno se več kot 200 milijonov delavcev v Evropi sooča z novimi izzivi - zahtevami po novih znanjih in spretnostih, povečano uporabo informacijske tehnologije v delovnih procesih, globalizacijo, s težavami mladih pri iskanju prve zaposlitve, staranjem evropskega prebivalstva ipd. ESS predstavlja glavni element Strategije EU za rast in delovna

mesta, ki je usmerjena k izboljševanju kakovosti življenja državljanov EU, tako da jim nudi boljše znanje skozi izobraževanja in usposabljanja ter posledično tudi boljše možnosti za zaposlitev. ESS posebno pozornost namenja invalidnim osebam, migrantom, manjšinam in drugim marginalnim skupinam, ki se težje vključujejo na trg dela.

Slovenski NVO sektor označujeta velika nepovezanost in nizka stopnja sodelovanja. Večina jih kot ključne ovire za nadaljnji razvoj navaja neustrezne finančne mehanizme države, odsotnost ukrepov za povečanje zaposlovanja v nevladnem sektorju, neurejeno sistemsko pravno okolje in nizko stopnjo ozaveščenosti ljudi o vlogi in pomenu NVO. S projektom EduAkcija želimo stvari spremeniti na bolje. Tista društva in zveze, ki še niste člani mreže, ste vabljeni, da se nam pridružite. Več nas bo, lažje in bolje bomo delovali. Saj veste, več glav več ve.

Ana Britovšek

Vir: <http://www.euskladi.si/skladi/ess/>

Projekt financirata: ESS s 85 % in Ministrstvo za javno upravo s 15 %.

Intervju z Evo Moškon

Bodoča andragoginja resda posveča precej časa petju, a to še zdaleč ni vse. V svoj že tako zapolnjen urnik je dodala še sodelovanje pri projektu eduAkcija.



Eva (desno spodaj) s prijatelji iz Rodu Kriške gore iz Tržiča.

Eva, večina te pozna kot pevko, verjetno pa bolj redki vedo, da si bila tudi tabornica in to kar nekaj časa. Nam lahko poveš kaj več o tem?

To so bili lepi časi. Najbolj taborniško aktivna sem bila v času osnovne šole in na prehodu v srednjo šolo, ko sem postala tudi vodnica. Potem pa se je moje taborniško udejstvovanje tudi zaradi »krize« v rodu Kriške gore Tržič prenehalo.

Ko se spominjam tega obdobja, je moja prva asociacija Ribno pri Bledu, kjer smo imeli poletni tabor, in pa zimovanja na planini Šija. Kot otrok sem se zelo veselila poletnih počitnic prav zaradi zvokov kitare ob tabornem ognju, vseh dogodivščin, druženja in spoznavanja novih ljudi, spanja v šotoru, nočnih pohodov, zabavnih iger, splavarjenja po Savi in še in še.

Torej si bila tudi vodnica?

Ja. Imela sem svoj vod MČ-jev, s katerimi smo se enkrat tedensko srečevali in skozi različne aktivnosti osvajali taborniški način življenja.

Kot zanimivost vam lahko zaupam, da sem za pridobitev vodniškega naziva med drugim morala tudi 24 ur molče preživeti v naravi, si postaviti bivak in ne zaužiti hrane. Lahko si predstavljate, da »raglji« in lakotnici kot sem, to ni bil ravno enostaven izziv. Posrečilo pa se mi je bivak postaviti prav ob neki pečini in noč je bila nepozabna. Ob misli, da me preseneti kak medved, me je mrzlično spreletavalo celo noč.

Kakšni so tvoji spomini na taborniško dogajanje?

Lepi in prijetni. Nekoč bom tudi svoje otroke vzpodbujala k temu, da naj vsaj poskusijo tovrstno življenje, filozofijo, učenje in zabavo.

V kratkem bo izšel tvoj prvi album, kar pomeni, da si verjetno precej zaposlena. Kako to, da si se odločila sodelovati pri eduAkciji? Kakšna so tvoja pričakovanja?

Trenutno smo z zasedbo, ki sliši na ime E.V.A. - Electric Venom Agency, v studiu prijetno polno zaposleni s še zadnjimi zvočnimi detajli in že ta mesec lahko na radijskih postajah slišite naš prvi komad z albuma, ki bo svojo luč sveta ugledal februarja 2010. Kljub temu da največ svojega časa posvetim glasbenemu udejst-

vovanju, pa je v življenju lušno sprejeti tudi kak drug izziv, kot je na primer eduAkcija.

Kot bodoča strokovnjakinja s področja andragogike v tem vidim možnost nabiranja izkušenj, spoznavanja problematike in prednosti ter slabosti na področju neformalnega izobraževanja, ki se mi zdi ključno za osebno bogatenje vsakega posameznika.

Želim si, da bomo uspeli doseči ključni namen mreženja nevladnih organizacij, torej prenašanje informacij in znanj med njimi ter jih medsebojno povezati, dodati vrednost neformalno pridobljenemu znanju in se predstaviti širši javnosti.

Besedilo: Ana Britovšek

Foto: Evin arhiv



Kdo stoji za projektom?

V prvi vrsti Zveza tabornikov Slovenije - nacionalna skavtska organizacija. Potem pa smo tu še posamezniki, ki pokrivamo vsak svoje področje.

Tadej Pugelj - Pugy

Andragog, dolgoletni tabornik in strokovni sodelavec v pisarni ZTS za področje programa za mlade, vzgojo in izobraževanje. Zadolžen za vodenje projekta eduAkcija, vzpostavljanje in koordinacijo mreže, razvoj dejavnosti projekta, širjenje mreže in razvijanje odnosov z drugimi, razvoj kadrov v ZTS za potrebe projekta.

Kontakt: tadej.pugelj@eduakcija.si



Foto: Arhiv revije Tabor

Ada Stele

Tabornica sem od zgodnjih najstniških let in po le letu taborništva sem bila že pomočnica vodnika, nato pa je sledila klasična taborniška kariera - od vodnice do načelnice rodu, bila pa sem tudi vodja vodniškega tečaja ljubljanskega območja. Moje funkcije so se prepletale s študijem kadrovskega menedžmenta in so zagotovo pripomogle k vsemu, kar sem in znam.

Pri projektu eduAkcija sem zadolžena za povezovanje znanja, ki ga članice mreže, torej tudi taborniški rodovi, že imajo, hkrati pa za prepozna-



Foto: SiKi

vanje potreb. Na podlagi teh bomo v okviru mreže organizirali usposabljanja in druge dogodke. Skrbela bom za to, da bodo aktivnosti smiselne in dobro pripravljene.

Kontakt: ada.stele@eduakcija.si

Ana Britovšek

Sem absolventka prevajalstva. Pri tabornikih sem načelnica za odnose z javnostmi MZT in vodja Taborniškega feštivala. V okviru projekta skrbim za obveščanje in informiranje javnosti o projektu.



Foto: SiKi

Kontakt: ana.britovsek@eduakcija.si

Če imate kakršnokoli vprašanje, če kaj ni jasno, je dvomljivo, nam pišite in z veseljem vam bomo odgovorili.

Kolofon

Vodja projekta: Tadej Pugelj (tadej.pugelj@eduakcija.si); Urednica mesečnega biltena eduAkcija: Ana Britovšek (ana.britovsek@eduakcija.si); Strokovna sodelavka: Ada Stele (ada.stele@eduakcija.si)

Izdaja: Zveza tabornikov Slovenije, Parmova 33, Ljubljana. Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Evropskega socialnega sklada. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete 'Institucionalna in administrativna usposobljenost'; prednostne usmeritve 'Spodbujanje razvoja nevladnih organizacij, civilnega in socialnega dialoga'.

Naklada: 6.400 izvodov.



Primož Kolman



Astronomija

Zvezde so različnih barv

Kot vemo, so zvezde pravzaprav druga sonca, ki so bolj ali manj podobna našemu. Zvezde se združujejo v galaksije. Tako so vse zvezde, ki jih vidimo na nočnem nebu, članice naše Galaksije ali Rimske ceste (tudi Mlečne ceste).

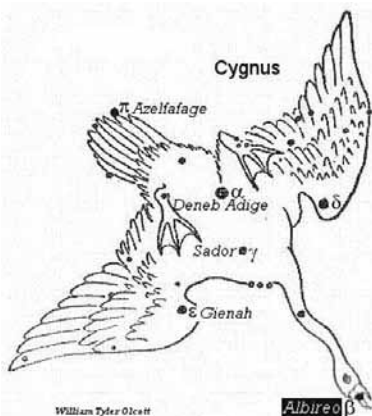
Zvezde svetijo v različnih barvah. Zvezde zaradi zlivanja jeder lažjih elementov v težje (npr. vodik v helij) oddajajo energijo, kar mi opazimo kot sevanje. To sevanje se odraža v zelo širokem spektru, katerega majhen del predstavlja vidna svetloba. Naše Sonce tako vidimo rumeno. Vendar niso vse zvezde rumene. Barva zvezd nam govori o njihovi temperaturi. Najbolj vroče so tiste zvezde, ki sevajo v modri, hladnejše pa tiste, ki sevajo v rdeči barvi. Ko se boste prihodnjič zazrli v zvezdno nebo, bodite pozorni na barve zvezd. Našli boste zvezde vseh barv, od rdečih do modrih, pa tudi vmes - zelene, rumene, oranžne in bele.

Najbolj zanimive so seveda dvojne zvezde različnih barv. To so zvezde, ki so tako (navidezno ali dejansko) skupaj, da jih lahko hkrati opazujemo v zornem polju daljnogleda ali teleskopa. Najlepša takšna dvojna zvezda je Albireo ali Beta Laboda. To je zvezda, ki predstavlja glavo ozvezdja Laboda. Če jo pogledamo v daljnogledu ali bolje teleskopu, se nam razdvoji v kontrasten par zvezd, ki svetita v oranžni in safirno modri barvi. V novembru jo boste zvečer našli na zahodnem delu neba.

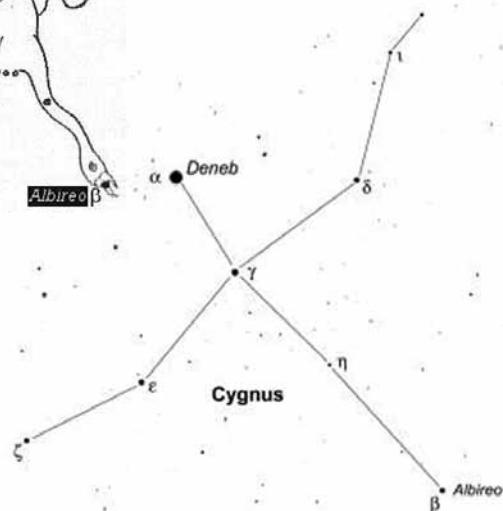
Spekter sevanja zvezd pa nam govori še mnogo več, kot zgolj o temperaturi. Astronomi so prav s pomočjo opazovanja spektra posameznih zvezd ugotovili, katere kemijske elemente vsebujejo. Vsak element v spektru namreč pusti kot prstni odtis značilne črte - spektralne črte, ki jih lahko opazimo, ko žarek posamezne zvezde raztegemo v mavrico.



Najlepša dvojna zvezda, ki predstavlja glavo ozvezdja Laboda.



Ozvezdje Laboda



Ozvezdje Laboda

KOSOBRIŃOVI PRIPRAVKI



Kosobrin

Figa

(*Ficus carica*)

družina: murvovke

Njena domovina je Sredozemlje, kjer jo gojijo že zelo dolgo. Drevo lahko zraste do 12 metrov visoko in doseže visoko starost. Pogosto ga prirežejo na višino grma, da so plodovi lažje dosegljivi. Listi so veliki, bleščeči in dlanasto krpati. Drevesa in grmi imajo radi sredozemsko podnebje, rastejo pa tudi drugje. V vročih krajih obrodijo trikrat letno. Zgodnje fige (od maja do junija) so najboljše, poleti (julija do oktobra) pa najobilnejše. Cvetove oprašijo majhne ose šiškarice.

Posušene fige so hiter vir energije, ker vsebujejo veliko sladkorja. Učinkovine: beljakovine, vitamini A, B, C, rudninske snovi, ogljikovi hidrati, kalcij, železo, invertni sladkor, natrij, kalij, kalcij. Uporabnost: zrele plodove uživamo sveže in posušene, predelane v marmelado, džem, sadni sok, sadni sir, vino, žganje, kis, iz praženih izdelujejo nadomestek za kavo. V zdravilne namene: sveži in posušeni plodovi urejajo prebavo, ugodno delujejo pri ledvičnih boleznih, povečani prostati, žolčnih kamnih, pri vnetem grlu. Mleček iz listov ali nezrelih plodov se uporablja za odstranjevanje bradavic in bodic morskega ježka v koži. Posebno opozorilo: zeleni plodovi so strupeni in povzročajo močno drisko in bruhanje.



Kompot iz fig

Potrebujemo: 1 kg fig, 15 dag sladkorja, 10 jedilnih žlic višnjevca ali šerpya.

Priprava: V vodi s sladkorjem kuhamo fige tako, da jih tri minute kuhamo na eni in drugi strani. Naložimo jih v kozarce. V vodo, kjer smo kuhali sladkor, dodamo še višnjevec. Po ohladitvi fige prelijemo z dobljeno tekočino in postrežemo kot poobedek.

očistimo pečk in narežemo. Limonin sok dodamo figam in vse skupaj kuhamo do mehkega. Jabolka, fige in rozine damo v multipraktik in dobro premešamo. Na koncu dodamo še orehe in vse skupaj kuhamo 10 minut. Z dobljeno čežano lahko prelijemo žitarice, lahko pa jo uporabimo kot posladek po obedu ali večerji.

Figova čežana

Potrebujemo: 0,5 kg fig, 25 dag rozin, 0,5 kg jabolk, sok 1 limone, skodelico narezanih orehov, sladkor v prahu.

Priprava: Fige dobro operemo, odstranimo peclje in jih narežemo. Dve uri jih namakamo v vodi. Rozine prelijemo z vodo, zavremo in kuhamo najmanj 20 minut. Mešamo jih, da se ne oprimejo posode. Jabolka olupimo,

Za boljšo prebavo

Narežemo dve figi in tri slive (lahko so tudi suhe). Prelijemo z 2 dl vode in jih pustimo stati čez noč. Zjutraj jih precedimo, tekočino popijemo, plodove pa pojemo. Zdravljenje traja tri tedne.

Vse to in še več na rastlin'cah (tečaj poznavanja rastlin za prehrano in zdravje)



Jure Ausec - Bajš

Nedeljski izlet

(Živalski) svet v malem

Tokrat bomo zapustili meje naše države. Ne zato, ker Slovenija ne bi ponujala dovolj zanimivih izletov, temveč zato ker je tokratni izlet res zanimiv, poleg tega pa smo pravzaprav še vedno med Slovenci. Khm, med Slovenci, pa v tuji državi, a hkrati kar po celem svetu! Ja, treba bo na izlet, pa boste tudi sami lahko to doživeli.



Največjo maketo so sestavljali kar pet let.
Foto: Davor Kržišnik - Jolbe

Prvi cilj je Celovec (Klagenfurt), do katerega najhitreje pridemo preko nekdanjega mejnega prehoda Ljubelj (cesta mimo Tržiča). Že takoj čez mejo se peljemo mimo zelo zanimive soteske Čepa, a o tem bo tekla beseda kdaj drugič. Tokrat se peljemo mimo, do Celovca, kjer se ustavimo v Minimundusu. To je resnično svet v malem, saj park ponuja kar 144 maket najbolj slavnih zgradb s celega sveta. Tukaj lahko najdete Eifflov stolp, Blejski grad, Belo hišo, Tadž Mahal, Kitajski zid, Sydneysko opero in tako naprej. Sprehod skozi park vzame povprečnemu obiskovalcu uro in pol časa, še pol ure pa si moramo vzeti za obisk planetarija, ki se nahaja v parku. Tu si je mogoče ogledati zvezdno nebo v tematskih predstavitev - od Indijancev do vesoljske ladje.



V Minimundusu vsako uro poleti Space Shuttle. Foto: Jaka Bobnar

Predstavitve je možno poslušati tudi v slovenskem jeziku. Če imate še nekaj časa in ste navdušeni nad živalmi, si lahko ogledate še živalski vrt plazilcev. Za oddih pa je idealen lepo urejen park Europapark, ki se nahaja tik ob Minimundusu.

Če vas bolj prepričajo nekoliko večje živali, ki jih upate tudi pobožati, se zapeljite ob Vrbskem jezeru na drugo stran, v mesto Rožek (Rosegg). Tu stoji živalski vrt, kjer si sicer lahko ogledate večinoma le kopitarje (koze, konje, jelene ipd.), a lahko jih tudi hranite s tam kupljeno hrano. Posebno doživetje tako za otroke kot odrasle. Živalski vrt ponuja tudi sprehod po hribčku do ostankov gradu, kjer se nekatere živali prosto sprehajajo, druge (risi, bizoni) pa so zaradi varnosti še vedno v ogradah. Vzemite si vsaj dve uri časa.

Če imate še vedno kaj moči in vas ni ujela noč, je nasproti živalskega vrta tudi dvorec Rosegg, ki si ga lahko ogledate. Bolj zanimiv pa je labirint pred dvorcem. Pravzaprav sta kar dva: prvi

je čisto pravi, tak kot v filmih, drugi pa je narejen v koruznem polju. Pa brez skrbi - če se boste v labirintu izgubili, vam bodo zaposleni pomagali najti pravo pot.



Povprečna maketa vlaka na leto prevozi 5.000 km. Foto: Jaka Bobnar

Izlet v okolico Vrbskega jezera ponuja še veliko: od razglednega stolpa do številnih znamenitosti Celovca. Velja pa omeniti eno zelo pomembno stvar: veliko omenjenih znamenitosti je v zimskem času zaprtih, zato preverite delovne čase na internetu (www.rosegg.at in www.minimundus.at)!

Živali se lahko prosto sprehajajo, mi pa se sprehajamo med njimi. Foto: Davor Kržišnik - Jolbe



Duhovnost



Komisija za duhovnost



Jaka Bevk - Šeki

Mandala

Cilji duhovnega razvoja:

- omogočiti udeležencem, da dosežejo notranji mir in sporočajo svoja čustva ter vrednote ne le z besedami,
- razviti ugodno atmosfero za koncentracijo in meditacijo.

Namenjeno: MČ, GG, PP, RR

Čas trajanja: od 20 minut do 2 uri

Število: ni pomembno

Sredstva:

- MČ: prazne mandale (print A3), flumastri ali barvice
- GG: majhni naravni materiali različnih barv (lističi, školjke, pesek, cvetni listi, semena ipd.)
- PP, RR: vrvice, drobne barvne granule ali praški (pesek, obarvana sol, začimbe ipd.)

Vrsta: zunaj ali znotraj, odvisno od vrste mandale

Predstavitev

Beseda »mandala« izhaja iz staroindijskega jezika sanskrit in pomeni središče, obod, magični krog. Že tisočletja ljudje uporabljajo krog kot simbol življenja, smrti ali ponovnega rojstva.

Uporabljajo se kot pomoč pri meditaciji, samonapredovanju, duhovnemu razvoju ter našim odnosom do drugih in univerzuma.

Mandale so v tibetskem budizmu prikazane na več načinov. Lahko so narejene iz obarvanega peska, narisane na blago, ali pa so trodimenzionalne, izdelane iz zlata, srebra, školjk, kamna, lesa ali gline. Ploskovna predstavitev mandale je po navadi strogo simetrična. Diagram, zgrajen okoli centra, je razdeljen

v štiri kvadrate enakih velikosti. Zgrajen je iz koncentričnih krogov in kvadratov, ki izhajajo iz skupnega središča.

V zahodnem svetu (daleč od spokojnosti in atmosfere himalajskih višav), mandale vidimo kot čudovite kulturne posebnosti, cenjene zlasti v Indiji in Tibetu.

Izdelava mandale nam omogoča osredotočiti se na sebe in umiriti naše misli.

Te aktivnosti ne smemo uporabljati le za umetniško izražanje.

Navodila za izvajanje aktivnosti

Medvedki in čebelice

Vodnik najprej pokaže članom nekaj primerov že pobarvanih mandal in opozori na simetrijo oblik in barv. Vodnik nato povabi člane, da pobarvajo prazne mandale.

Pri vsaki mandali naj sedijo štirje člani, zato potrebujemo mandalo na papirju velikosti A3.

Mandalo morajo pobarvati skupaj, kot tim, začeniši z obodom in nadaljevati proti središču. Pobarvana mora biti simetrično.

Otroci lahko med seboj govorijo, vendar le toliko, kolikor je treba.



Gozdovniki in gozdovalnice

Ta različica temelji na mandalah, ki jih izdelujejo tibetanski menihi in jih po zaključku odstranijo. S pomočjo vodnika člani narišejo vzorec mandale v zemljo ali pesek oziroma uporabijo kredo. Potem v skupinah treh ali štirih članov pričnejo z barvanjem mandale, pri tem pa uporabljajo naravne materiale. Manjši kot bodo materiali, s katerimi barvamo mandalo, dlje časa bomo potrebovali za njeno dokončanje, vendar bo izgledala lepše. Udeleženci naj med seboj govorijo kar se le da malo.

Popotniki in popotnice, raziskovalci in raziskovalke

Tudi ta različica temelji na začasnih mandalah. Udeležence razdelimo v skupine treh do štirih članov. Vsaka skupina nariše vzorec mandale s pomočjo koščkov vrvice. Vzorec lahko naredimo na mizi ali na tleh. Skupina v tišini zapolni mandalo z drobnim materialom. Ko mandalo zaključimo, vzorec pazljivo odstranimo.

Komentar

Program za izdelavo predlog lahko dobiš na povezavi:

<http://www.sepet-sanj.com/sprostitve/mandala1.htm>, ali pa v spletnem iskalniku vtipkaj mandala.





Aleš Skalič

Romi



Taborniki med Romi in Romi na zletu

Ni naključje, da smo, ob sodelovanju Urada RS za komuniciranje, ravno letošnji zlet izkoristili, da smo udeležencem predstavili romsko kulturo in življenje Romov v Pomurju. Na tako imenovanih programiranih aktivnostih so se udeleženci odpravili do Murske Sobote, kjer deluje ROMIC (romski informativni center) in ima sedež Zveza Romov Slovenije. Poleg predstavitve delovanja teh institucij, so si lahko ogledali tudi delovanje romskega radia, ki je prvi romski radio v Sloveniji.

Cilj te aktivnosti, pri kateri smo organizatorji zleta sodelovali z Zvezo Romov Slovenije, je bil, da bi udeležencem zleta Romi sami predstavili svoje življenje v Pomurju - kako živijo, s katerimi težavami se srečujejo, kakšni so odnosi do večinskega prebivalstva. In seveda, da skozi pogovor tudi udeleženci zleta lahko vprašajo in dobijo odgovore na svoje dileme, razmišljanja. Ocenjujemo, da smo z okoli 350 udeleženci teh aktivnosti uspeli večjemu delu taborečih približati življenje Romov v Pomurju in smo tako dosegli ta osnovni cilj.

V Sloveniji je namreč prisotnih veliko predsodkov o Romih in njihovem življenju. Velikokrat brez realne osnove. Večja težava pa je, da ti predsodki povečujejo težave romske populacije, saj je zaradi teh predsodkov in stereotipov življenje Romov izredno težko: ne dobijo zaposlitev, težave imajo pri iskanju stalnih prebivališč, zaradi težav v izobraževanju imajo težave z vključevanjem v sodobne življenjske tokove. Reševanje teh situacij pa je težavno zaradi stereotipnega predstav-

Pomurje, kjer se je odvijal letošnji zlet slovenskih tabornikov, je med drugim znano tudi po strpnem odnosu, ki ga imajo tamkajšnji prebivalci do romske skupnosti. Romi v Pomurju so ne samo sprejeti, ampak tudi tvoren del pomurskega življenja in bivanja.

ljanja Romov, ki so tako velikokrat vlogi grešnega kozla.

Projekt ob zletu je imel namen udeležencem pomagati premagovati te stereotipe. Ko nekaj ali nekoga spoznaš in veš o njem več, potem padajo tudi stereotipi. Pomurci smo se tega naučili, zato je življenje Romov v Pomurju lažje in imamo manj težav. In to je bila izvrstna priložnost prenesti te izkušnje še mladim iz drugih slovenskih pokrajin.

Drug del projekta, ki pa ni neposredno povezan z zletom, se je pravzaprav šele dobro začel, ker je trajnostno naraven. V pogovorih s predstavniki Zveze Romov in ROMIC-a smo oblikovali željo, da bi obudili delovanje romske taborniške enote. Pred leti je namreč v romskem naselju Pušča pri Murski Soboti že delovala romska četa kot del roda Veseli veter iz Murske Sobote. Tudi zato si je nekaj sodelujočih v teh pogovorih ogledalo zlet, da bi od bližje spoznali taborništvo. Taborništvo kot način življenja mladim ponuja veliko izzivov, ki so še toliko bolj pomembni za mlade z manj priložnostmi.

Nastajajoča taborniška romska enota bo seveda potrebovala pomoč ob začetku delovanja - tako v opremljenosti, kot pri aktivnostih, ki jih bodo izvajali, in v znanju. Skupaj z ZTS bodo to pomoč omogočili pomurski taborniki. Verjamemo, da nas bo ta drugačnost obogatila, kot je obogatila taborniško življenje generacije, ki je taborništvo

doživljala skupaj s člani takratne čete Zeleni hrast.

Ustanovitev in delovanje te enote lahko postane model za vzpostavljanje podobnih enot drugje po Sloveniji. Taborniki namreč smo in moramo biti prvi, ki bomo razbijali stereotipe in strah pred drugačnostjo. Drugačnost bogati, čemur lahko pritrdi vsak udeleženec mednarodnih aktivnosti. ■



Prispevek izraža mnenje avtorja in ne predstavlja uradnega stališča Vlade RS.



Tadeja Kapun
udeleženci tečaja

Vodniški tečaj

Minule krompirjeve počitnice so na Celjsko-zasavskem območju za tabornike znova minile v duhu noro dobrega vodniškega tečaja. Območje je v sodelovanju z Rodom zelena Rogla iz Zreč organiziralo že tradicionalen vodniški tečaj, ki je potekal na Skomarju in Gorenju pri Zrečah. Za termin tečaja vedno izberejo čas krompirjevih počitnic, saj se takrat ne odvija veliko taborniških akcij in imajo taborniki čas za dodatna izobraževanja. Tokratnega devetdnevnega tečaja se je udeležilo 13 tečajnikov z različnih koncev Slovenije (Maribor, Hoče, Slovenska Bistrica, Novo mesto, Ljubljana in Zreče).



Tečaj je potekal po programu usposabljanja ZTS za pridobitev naziva »Vodnik taborniške skupine - strokovni delavec 1«. Tečaj se je pričel na Skomarju s spoznavnimi igrami ter pričakovanji udeležencev in vodstva, nadaljevali pa z obveznimi temami, kot so razvojne značilnosti starostnih skupin, definicija in poslanstvo taborništva, potrebe mladih itd. Znanje, ki so ga tečajniki pridobili s predavanji o gibanju, bivanju in prehrani v naravi, so lahko praktično preizkusili na orientacijskem pohodu iz Skomarja na Gorenje, kjer je potekal drugi del tečaja, ki pa je temeljil predvsem na praktični izdelavi letnega programa, pripravi vodovih srečanj in na planiranju akcij. Vse teme so bile spretno prepletene z različnimi športi in igricami, v katerih so udeleženci neznansko uživali.





Za sam potek programa vodniškega tečaja je skrbelo sedem predavateljev (Jure, Emil, Erika, Tadeja, Blondi, Bojan in Jure Jež), ki so na zanimiv in svojevrsten način podali obvezno snov. Sami tečajniki pa so se zelo dobro odrezali pri organizaciji zabavnih večerov, kjer so pripravili uprizoritve tragedije »Bilo je 7 kobilic« in komedije »Kk si lah taka?«, vrsto najrazličnejših iger ter stari dobri večer s kitaro ob tabornem ognju.

Vsi tečajniki so uspešno opravili tečaj, na novo pridobljeno znanje pa bodo s pridom uporabili pri vseh nadaljnjih aktivnostih v vodu, rodu in na mednarodnem področju.

Izjava vodje tečaja, Jureta Vrenka
Že tradicionalen tečaj Celjsko-zasavskega območja v času jesenskih počitnic je minil, kot bi mignil. Tečajniki so ves teden nabirali nova znanja, se zabavali, sklepali prijateljstva in vidno napredovali. Ko danes gledam te vodnike, ki odhajajo domov nasmejeni in polni elana za delo z mladimi, vem, da je tečaj uspel, in se že veselim naslednjega. 



Močne ukane

Vito Klavora



Mojca Galun

Že desetič ukanjeni v Medvodah

Leta hitro minevajo in že deset let je minilo, odkar je Peter Slapšak za svoj projekt na inštruktaži naredil načrt za prve Močne ukane. Začetki so bili dokaj težavni, saj se ni prijavilo niti dvajset ekip, a z vztrajnostjo smo se skozi prva leta le prebili. Število ekip, ki so tekmovalce, je naraščalo, prav tako pa je z leti naraščala tudi prepoznavnost tekmovalstva v Sloveniji. Tako se vsako leto nočne orientacije udeležijo ekipe iz vse Slovenije, vedno pa jih največ zastopa barve velenjskega RJZ. Enako je bilo tudi letos.

Močne ukane smo to jesen uspešno izpeljali že desetič. Tokrat so jih tekmovalci preživeli v duhu kmetije in kmečkih opravil. 51 ekip oziroma 240 tekmovalcev se je čez dan spopadlo z zabavnimi igrami, kot npr. Prebiranje fižola, Gremo na pašo, Ličkanje in ruženje koruze, Farmer Joe gre na delo, najbolj atraktivna pa je bila prav za vse Iskanje jajc v senu, kjer je seno letelo visoko po zraku, marsikdo pa se ga še dolgo ni znebil iz las in še od kod drugod.

V nočnem delu je bilo tekmovalstvo nekoliko bolj taborniško obarvano, a s težjo nalogo, kot je prihod pod kotom in ukano na štartu, ko smo vse tekmovalce s kombijem odpeljali na neznano mesto, se tekmovalci niso srečali. Glede na ogromno število ekip, ki nas uvršča med večja tekmovalstva, smo s štarti presenetljivo opravili brez težav, nekoliko drugače pa je bilo na cilju, saj so zadnje ekipe prispele šele v zgodnjih jutranjih urah. A organizatorjem ni bilo težko, saj smo se zamotili s peko palačink, ki jih je na koncu seveda zmanjkalo, kljub temu da smo jih napekli okoli 500. Zahvala pri tem gre dvema Mojcam, iz RJZ in RHV, ki sta ves čas neutrudno mazali palačinke s čokolado in marmelado.

Na koncu so se skupne zmage veselili taborniki RJZ, kar sicer ob 13 ekipah iz rodu niti ni bilo težko, v GG kategoriji je bila najboljša ekipa Svašta original, med PP-ji so se najbolje izkazali Beee-ji, v združeni kategoriji RR in Grč pa so prvo mesto osvojile Štokrle. Prav vse ekipe so dobile nagrade naših sponzorjev, ki jim gre prav tako lepa zahvala za sodelovanje. 



Prijateljska nogometna tekma z ekipo generalštaba Slovenske vojske



Ob 50. obletnici mesta Velenje in 40. obletnici Rodu jezerski zmaj (RJZ) smo na mestnem stadionu ob škalskem jezeru priredili prijateljsko nogometno tekmo med ekipama Generalštaba Slovenske vojske, ki jo je zastopal generalmajor mag. Alojz Šteiner, ter mešano ekipo Mestne občine Velenje in RJZ.

RJZ že vrsto let zgledno sodeluje z enotami Slovenske vojske, s tem dogodkom pa smo to sodelovanje obogatili. Še posebej nas veseli, da smo velenjski taborniki povezovalni člen med lokalno skupnostjo in Slovensko vojsko. Čeprav so naše igralce s tribun bodrili župan Srečko Meh, direktorica občinske uprave Andreja Katič in direktor Premogovnika Velenje dr. Milan Medved, so naši fantje izgubili 2:3. Po koncu tekme smo si ogledali Medpodjetniški izobraževalni center, kjer smo športno popoldne sklenili v družabnem vzdušju. Na koncu nas je presenetil polkovnik Tomaž Strgar, ki nam je v znak dobrega sodelovanja podelil spominsko plaketo načelnika Generalštaba Slovenske vojske.

Sandi Glinšek

Foto: Tina Ževart





Jasmina Hrnc - Mina, starešina

Arhiv Rod XI.SNOUB

50 let

Naš taborniški rod praznuje Petdeset let Enajste

Naš taborniški rod praznuje pol stoletja delovanja. Petdeset let tovarštva, nepozabnih trenutkov ob tabornem ognju, prijateljev za vse življenje. V hitrem tempu vsakdana včasih pozabimo na te vrednote. Vendar le za trenutek - nato se srce umiri, rahlo vzdrti in zadihamo življenje s polnimi pljuči. Tabornik nisi samo takrat, ko si oblečeš taborniško srajco in nadenеш rutico okrog vratu, tabornik si vedno in povsod. Za vedno.

Ko so Robert Bobanec in tovariši 25. oktobra 1959 iz čete Vzhajajočega sonca in čete Dravskih biserov ustanovili nov taborniški rod, ga sprva niso poimenovali. Dva meseca kasneje je odred dobil ime po slavni partizanski brigadi XI. SNOUB Miloša Zidanška. Navezali so tesne stike z borci brigade, posebej z Alojzom Vindišem - Dundo. Še danes, petdeset let kasneje, so ti stiki topli in pristni kot takrat. Ne samo v obliki vsakoletnih srečanj in druženj, temveč med taborjenji v Gornjem Gradu, ki ga je prav ta brigada 1. avgusta 1944 osvobodila. Gornji Grad je že 45 let naš drugi dom.

Tisti, ki so pred petdesetimi leti postavljali temelje taborništva v Mariboru in v našem rodu, danes nudijo podporo nam. Kljub temu da je v bližnji preteklosti število aktivnih članov rodu



upadalo, lahko trdim, da se bo število naših še povečevalo. Nekdanji aktivni taborniki so danes mame in očetje, nekateri tudi že babice in dedki. Nihče med njimi nima slabih spominov na



taborniške dni in tako želijo tudi svojim potomcem dati priložnost, da se naučijo živeti z naravo in v naravi. Vsako šolsko leto se nam pridruži vedno več otrok nekdanjih tabornikov.

Ko človek sreča Abrahama, po navadi naredi analizo preteklosti in načrte za prihodnost. Čeprav nas je veliko manj kot leta 1969 (takrat naj bi bilo v našem rodu približno 420 članov), pa vseeno vztrajamo. Od prvega taborjenja v Gornjem Gradu, leta 1964, vsako leto napolnimo jaso nad krajem s šotori in sme hom. Kljub manjšemu številu taborečih delo ni manj kvalitetno ali spoznavanje življenja v naravi manj zanimivo.





Tako kot je naš rod prešel v najlepša leta, je tudi opremljenost tabornega prostora v Gornjem Gradu vedno boljša. Vendar nujno potrebuje obnovo. Dolgoročno bo treba urediti sanitarije in umivalnico, da bodo zadoščali vse strožjim higienskimi standardom. Hišico, v kateri je kuhinja in skladišče, moramo prenoviti oziroma postaviti na novo, saj je že precej dotrajana. Dotrajani so tudi naši šotori za taboreče in štabni šotor.

Taborni prostor v Gornjem Gradu ni le prostor, kjer vsako leto taborijo aktivni člani rodu - je tudi kraj, kamor odpeljemo svoje otroke na izlet in jim pokažemo, s katerega slapa smo skakali v reko Dreto, kje smo postavili svoj prvi bivak, kam smo vsako leto odšli na pohode. Zadnja leta organiziramo taborjenja tudi za družine, tako da »duh Gornjega Grada« vtisnemo tudi v srčike naših najmlajših.

In kaj pomeni taborništvo in petdeseta obletnica rodu meni, trenutni starešini rodu? Najprej naj povem, da si leta 1980, ko sem dopolnila štiri leta in capljala z mamo na svoje prvo taborniško srečanje, nisem znala predstavljati, kam pravzaprav grem. Ko smo ob pomoči vodnice še isti dan v Magdalenskem parku postavili prvi šotor, sem vedela (kolikor se štiriletni otrok zaveda), da bom tabornica vse življenje. Spomini na taborjenja v Gornjem Gradu so vsako leto bolj živi: kako nama je s prijateljico sredi nevihte odneslo šotor, pa nočne straže ob ognju, ko

sem ob dveh zjutraj še kar čakala, da se v žerjavi speče moj krompir, pohodi na Lepenatko in bivaki na Menini. In vsi moji vodniki in vodnice. Včasih so se mi ob koncu šolskega leta in taborjenj kar malce smilili - moji navihanosti ni bilo videti konca. Pa so vseeno vztrajali in tako sem rasla tudi jaz in počasi prevzemala njihovo vlogo.

Spominjam se svojega prvega samostojnega voda - takrat sem bila v osmem razredu osnovne šole - ki je žal kaj hitro razpadel. A so zato člani mojega naslednjega voda še danes aktivni člani našega rodu. Leta 2008 sem postala mamica, postala pa sem tudi starešina rodu in takrat sem se zavedala, kako je moje življenje in življenje moje družine močno povezano z »enajsto«. Kljub

neprespanim nočem srce še vedno vzdrhti, ko si okrog vratu nadenem rutko, ko jo zavežem tudi svojemu partnerju in hčeri. In potem gremo skupaj in po najboljših močeh razvijati tovarištvo ter vzgajati mlade v tem duhu..

Ob ZOT-u, ki ga organiziramo vsako leto, smo letos organizirali tudi jubilejni 50. ROT na Rogli na Pohorju. Brez številnih marljivih članov našega rodu tekmovanj, taborjenj, vodovih srečanj in drugih akcij ne bi mogli izpeljati. Preveč jih je, da bi vsakega poimenovala, zato le - hvala vsem! Hvala tudi starejšim članom rodu, ki so mnoge ure preseleli v klub zato, da bo praznovanje ob obletnici rodu zares vredno imena, ki ga nosimo.

Taborniški rod XI. SNOUB Miloša Zidanška leta 2059? Seveda. Zakaj pa ne? Taborniški duh živi dalje in morda bo prav kdo izmed novih članov pisal uvodni članek v glasilu ob stoti obletnici rodu.

**Jasmina Hrnc - Mina,
starešina**



Od rodov

Kostanjev piknik

Septembra se nam je v Rodu mirne reke porodila ideja, da bi radi na letošnjem kostanjevem pikniku spoznali še tabornike od drugod. Tako smo gostili ljubljanski Rod trnovskih regljačev. Vez smo sklenili že na letošnji inštruktaži v Bohinju, in sicer prek Nine (RTR) in Nike (RMR).

Zvečer smo spekli hrenovke in kruh, po večerji pa smo si ogledali kraj, se odpravili k spomeniku, ki ga imamo taborniki v emblemu, pot smo nadaljevali mimo tovarne Dane, Preventa, vse do mostu kjer prečkamo reko Mirno. Po tej reki smo dobili ime tako sam kraj kot tudi taborniki. Naslednje jutro smo se po zajtrku zbrali pred šolo in po približno uri hoje prišli na cilj, kjer so nas pričakali starejši GG-ji iz RMR-ja, ki so prespali v šotorih. Na velikem sončnem travniku so potekale igre, v gozdu pa smo pripravili lov na lisico, kjer smo spoznavali taborniške veščine (eni so jih že poznali, eni pa so se prvič srečali z njimi). Med tem se je na enem ognju pekel kostanj, na drugem pa se je kuhal pravi taborniški krompirjev golaž. Kot bi mignil, je napočil čas slovesa, za v slovo in v upanju na novo sodelovanje in utrjevanje prijateljskih vezi smo zapeli pesem Medvedki in čebelice.

Rodu trnovskih regljačev hvala, da ste se odzvali v tako lepem številu in popestrili naš taborniški program na Mirni. Želimo, da bi bilo več takih skupnih akcij, kot je bil ta kostanjev piknik.

Nika, RMR, foto: arhiv RMR Mirna





Mjeda Ved

Kolumni

Moj kraj

Blíža se (no, v času branja kolumne bo že trikrat za nami) slavnostna akademija, praznovanje 50. obletnice našega taborniškega rodu in bil je že skrajni čas, da sem ob tej priložnosti tudi "posodobila" svoj kraj in našitke na njem. Že celo večnost namreč v žepu pod članskim trakom skrivam cel kup oznak znanja in našitkov treh različnih ZOT-ov, ki do sedaj še niso uspeli priti do svojega mesta na kroju. Zato sem se na neko sončno nedeljsko dopoldne le lotila šivanja in si zraven prigarala tudi lekcijo iz potrpežljivosti. Statistika je namreč sledeča: Menjava sukanca, da bo barva niti ustrezala barvi našitka - štirikrat. Število poševno prišitih našitkov, seveda ob tem, da sem jih domala zacementirala z bucikami na kraj - vsi po vrsti. Izguba živcev in obupano vzdihovanje v smeri mame, ki bi mi lahko to zašila, pa verjetno trikrat bolje, a sem se hotela potruditi sama - vsakih pet minut.

In ko toliko časa preživiš ob svojem kroju, ga zijaš z vseh mogočih strani (da, tudi z notranje strani rokava), se nekako spomniš vseh trenutkov, ko si ga imel na sebi, in občutka tega razmeroma trdega in debelega blaga na tvojem telesu. Spomniš se ponosa, ko so ti v kroju slavnostno podelili kakšno novo oznako ali pa drug aspekt tvoje osebnosti, ki ga občutiš zelo močno šele, ko imaš kraj na sebi. Še enkrat znova se zares počutiš kot tabornik ali tabornica, pa ne zato, ker se drugače ne bi - taborništvu je le način življenja, "lifestyle", in se ne preneha, ko snameš kraj ali rutico, marveč zato ker je način identifikacije s tebi enakimi, z ljudmi, ki v življenju sledijo podobnim željam in ciljem.

Taborniki radi zapostavljamo kraj. Opa, bogokletne besede, pa vendar ga imamo na sebi tako poredko. Lahko rečem, da zato, ker ga nosimo le v častnih ali uradnih trenutkih, ker ga spoštujemo in mu dajemo poseben pomen s tem, ko ga oblečemo. In s tem se popolnoma strinjam. Kraj ne spada v blato in k sekanju drv ali nasploh h kakšni umazani taborniški aktivnosti. Škoda je le, ker je poleg rutke edini zunanji fizični znak, ki vsem pove, da je človek, ki ga nosi, tabornik. Ker tega ni, tabornika ne prepoznaš na daleč. Ni vsak, ki pomaga ubogi starki preko ceste ali pa vrže plastenko v koš za smeti, tabornik. Mi smo namreč vseh velikosti, oblik, barv, vonjev in okusov. Ne da se nas ločiti od slehernega človeka. In čeprav morda res ni treba, da vsemu svetu zakričimo v obraz: "Hej, jaz sem tabornik, glej, kako dober človek sem!" - bi morda le ponesli dober glas še v deveto vas, če bi se nas večkrat prepoznalo.

Boris Mrak



Vodstvo, oj, vodstvo, oj, vidstvo naš'ga tabora ...

Človek kar težko verjame, kako hitro nam mineva čas. Pri tem seveda ne mislim, da si krajšamo število tednov in dni v letu ali ur v dnevu, le čas nam nekako polzi med prsti in to hitreje, kot bi si želeli. Živimo v času, ko se nam kar naprej nekam mudi in komaj dohajamo sami sebe. Ampak za nas, tabornike, to dejstvo seveda ne sme biti izgovor za neuresničevanje danih obljub. In kaj imam v mislih? Ja, že več kot pol leta je minilo od volilne konference in občutek imam, da se v naše vrste širijo načini obnašanja, ki jih poznamo iz bližnjega političnega okolja, v katerem živimo. Že pred leti smo zavestno napisali, da taborniška organizacija ni politična organizacija in ne strankarsko polje, na katerem bi se člani morali srečevati z enakimi ali podobnimi navadami in zakonitostmi, ki veljajo v politiki. Glede na manipuliranje medijev, ki smo mu priča iz dneva v dan, se ne čudim, da se je ta nalezljiva bolezen zajedla tudi v naše vrste. Škoda!

Če je naše letošnje novo "pametno vodstvo" menilo, da lahko članom obljublja vse mogoče in prikazuje svoj naskok na taborniške položaje zgolj s kritikami prejšnjega vodstva in z lepimi obljubami, se je pač zmotilo. Taborniki ne pristajamo na prazne obljube (upam in prepričan sem, da se taborniki s tem strinjamo), ki se ne izpolnjujejo, še manj, o neuresničenih obljubah želimo jasne in konkretne odgovore. Vse pa kaže, da se naše vrlo vodstvo obnaša, kot noji. Saj poznate te nenavadne živali, mar ne? Glavo v pesek, nič ne vidim, nič ne slišim, in o obljubah, ki sem jih dal pred več kot pol leta, mi pač ni treba razlagati taborniškim sotrpinom, kaj šele, da bi jim odgovarjal na njihova neprijetna vprašanja in se odzival na njihova namigovanja.

Da naše "pametno vodstvo" samo malo spomnim, od volitev je minilo že več kot 100 dni, kar v politiki velja kot obdobje, v katerem se novoizvoljenih kadrov ne vznemirja, kajti vsakdo se mora najprej seznaniti z razmerami, zavihateti rokave, zajeti sapo, potem pa bi se moralo začeti z delom in izpolnjevanjem obljub. Vse res in prav, kadrovskim težavam v zvezi zasedbo vodilnih mest v taborniški organizaciji na ravni zveze smo priča že kar nekaj let, vsekakor predolgo za to inovativno in razgibano organizacijo. Ves ta čas smo bili priča tudi neprestanim kritikam vsakokratnega "pametnega vodstva" iz baze, enkrat z enega konca Slovenije, drugič zopet z drugega, da o centru sploh ne govorim. In ko ti isti kritiki zasedejo vodilna mesta v organizaciji, kar nekako pozabijo na svoje pretekle poglede, razmišljanja in kritike, ki so jih še malo pred tem usmerjali na svoje predhodnike in se začnejo obnašati v nasprotju s še nedavno javno izrečenimi lastnimi trditvami in prepričanji.

In samo ena od letošnjih obljub, tako za primer. Kot se še spomnite, dragi taborniki, na letošnji volilni konferenci na začetku leta nismo dobili načelnika za vzgojo kadrov. Obljubljeno nam je bilo, da bo zadeva rešena v mesecu ali dveh. A kot kaže, rešitve še ni in je očitno tudi še ni videti na obzorju. V taborniško leto smo že močno zakoračili, hitro se nam bliža novo leto in upamo lahko, da nas bo "pametno vodstvo" ob tej priložnosti obdarilo z izpolnjenimi obljubami. Še malo potrpljenja in videli bomo, kakšna darila bomo dobili ob koncu leta, če jih sploh bomo, glede na ekonomsko krizo, v kateri smo!

Ljubljana / Domžale, 31. oktober 2009

tabornik KRANJČ



Jaka Bevk - Šeki



Taborniške Novice Članarina 2010

26. skupščina ZTS je sprejela metodologijo za izračunavanje članarine za leto 2010, in sicer (1) za posameznike se članarina iz leta 2009 (13,03€) poveča za stopnjo inflacije, ugotovljene za leto 2008 (2,7 %), kar skupaj znes 13,38€ na člana, (2) za rodove se inflacijsko povečanje (45,59€ x 1,027) pomnoži še s faktorjem 1,1 in skupaj znaša 51,50€. Skladno z določili statuta ZTS je treba članarino za leto 2010 nakazati do 31. 12. 2009 na TRR ZTS, številka SI56 0201 0001 4142 372. Pri plačilu uporabite sklic 00 101- davčna številka rodu.

Prijava članov

V skladu z 18. členom Statuta ZTS, sprejetem na 23. skupščini, 19. 11. 2005, v Ljubljani, morajo rodovi, da bi izpolnili minimalne pogoje za članstvo, poleg nakazila članarine do 31. 12. 2009 posredovati tudi podatke o članih. Rodovi se registrirajo, ko območno vodstvo opravi tudi obisk rodu. Rodove obveščamo, da lahko tako kot pretekla leta dodajajo in popravljajo podatke o članih ter označujejo člane za izkaznice na strani <https://clan.zts.org/>. V primeru tehničnih zapletov oziroma težav pišite na naslov pisarna@zts.org in opišite težavo. Prav tako prosimo, da sporočite, ko boste zaključili z urejanjem podatkov v bazi članstva.

Prejemanje revije Tabor

Vsi člani rodov, ki bodo pravočasno prijavljeni in za katere bo odvedena članarina, bodo tudi v letu 2010 prejeli revijo Tabor – glasilo ZTS. Prva številka bo kot običajno izšla v prvi polovici januarja, zato je pomembno, da uredite članke obveznosti in pravilne naslove članov do konca letošnjega leta.

Kolofon

Uredništvo: Aleš Čupot (ales.cupot@vdpje.net) - glavni in odgovorni urednik, Miha Bejek (mihja.bejek@rutka.net) - pomočnik urednika, Petra Grmek (5ira.grmek@gmail.com) - urednica sklopa Igor, Lea Repič (learepica@gmail.com) - urednica sklopa Ugodovščina, Žan Kuralt (zan.kuralt@gmail.com) - urednik fotografije. **Predsednik izdajateljskega sveta:** Igor Bejek (biz@rutka.net). **Novinarji in sodelavci:** Jure Auses (jure.auses@gmail.com), Barbara Bačnik (barbara.bacnik@rutka.net), Jaka Bevk (jaka.bevk@tele-sabje.net), Borut Čerkvenič (borut.cerkvenic@quest.arnes.si), Klemen Kenda (kubi@rutka.net), Matjaž Kerman (kaskopino@gmail.com), Primož Kolman (primoz_kolman@yahoo.com), Nina Kušar (nina_tle@hotmail.com), Maja Lupshe (maja.lupshe@gmail.com), Nina Medved (nina.medved@quest.arnes.si), Frane Merala (frane.merala@quest.arnes.si), Jerneja Modic (jerneja.modic@gmail.com), Boris Mrak (boris.mrak@trovas.si), Tadej Pugač (pugy@rutka.net), Luka Rems (luka.rems@gmail.com), Tadeja Rome (whatschermame.essy@quest.arnes.si), Tomaz Simigjina (simigjina@gmail.com), Aleš Skalič (ales.skalic@gmail.com) in Petra Skalič (petra_skalic@hotmail.com). **Lektoriranje:** Miha Bejek (mihja.bejek@gmail.com).

Ustanovitelj: izdajatelj in tiskar Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR solinarstva Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva:** Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/300008-20, fax 01/4361-417, e-pošta: revija.tabor@gmail.com, info@zts.org WWW: <http://www.zts.org>. Cena posameznega izdaja je 2,00 €, letna naročnina je 20,00 €, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. Revija obaja vsak drugi petek v mesecu. DODV je vračunan v ceno. Grafika priprava tisk: tiskarna d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 izvodov. Pridatna plačana pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

ISSN 0492-1127



SESTAVIL: MATJAŽ KERMAN	NEKDANJI LITVANSKI KOŠARKAR (ARVIDAS)	SPODNJI DEL PRAŠČICE NOGE	GL. MESTO FR. DEPART-MAJA LOT-ET-GARONNE	OSEPNICE, KUŽNA BOLEZEN Z GNOJNIMI MEHURČKI	ANTON NANUT	LUČ, SVETILKA	DODATEK TESTU ZA VZHAJANJE	REKA V KENJI
ŽENSKA, KI SKAČE								
JAZONOV POMORSČAK								
AMERIŠKA PEVKA JOAN						RASTLINA NA VLAŽNIH TLEH IN DREVESIH		
KRATICA ZA MISTRESS						GRŠKA ČRKA		
						TEKOČI RAČUN		
TABOR	SANITETNI MATERIAL	IZDELOVALEC IN POPRAVLJALEC UR	ŽARA		ČISTINA SREDI GOZDA	TANTAL		TEŽA EMBALAŽE, OVOJNICE
			OKSID (STARINSKO)			NOGOMETAS KARIČ		POKRAJINA V SLOVENIJI, ZNANA PO JAMAH
REKA NA FINSKEM (BRZICE IMATRA)					VODNI VRTINEC			TONE KMETEC
					VODNA ŽIVAL			
NOETOVA BARKA				OBČUTEK NELAGODJA			KEMIJSKI ZNAK ZA NIKELJ	100 m2
				EDEN, EDINI				ASTAT
FR. FILOZOF, KRITIK, ZGODOVINAR HIPPOLYTE					OTOK OB SARDINIJ			
HRVAŠKI PEVEC DEDIĆ					KRŠČANSKA DOBRODELNA USTANOVA			

Iz taborniške pesmarice

Cesta

Vlado Kreslin


Klemen Kenda
Jaka Bevk - Šeki


F a d C F a d C

F a d C Pelji me, domov pripelji,
Dolga, dolga je cesta z vasi do mesta,
F a d C da odgovor povem ...
dolga, dolga je reka s plenit do človeka,
C7 F d ... o tej cesti ...
polna lukenj in hrepenenja,
C7 F d F a d C
tolmunov želja in ihtenja,
C7 F d ... in o reki ...
dolga kot je lahko le noč,
E C
dolga je ta pot ...
F a d C
... od neke do nekoč ...

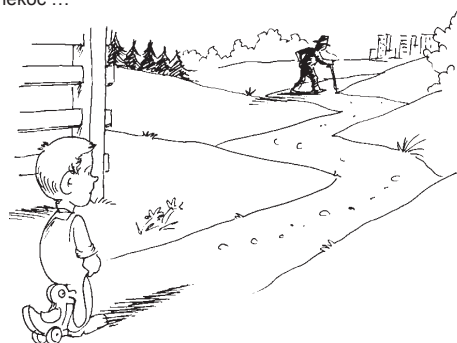
F a d C
Tam za cesto so kraji, tam živijo masaji,
F a d C
tu ob reki glej dekle v beli obleki,
C7 F d
skrila mi je svet v dlan,
C7 F d
vzela me na svojo stran,
C7 F d
včeraj bil je ves svet klicaj,
E C F a d C
zdaj v vsaki kaplici vprašaj ...

Bmaj7 a7
Pelji me, v svet odpelji,
g7 C
da vprašanje izvem ...
Bmaj7 a7

Pelji me, domov pripelji,
g7 C
da odgovor povem ...
F a d C
... o tej cesti ...
F a d C
... in o reki ...

F a d C
Dolga, dolga je cesta od mesta do mesta,
F a d C
dolga, dolga je reka od človeka do človeka,
C7 F d
polna lukenj in hrepenenja,
C7 F d
tolmunov želja in ihtenja,
C7 F d
dolga kot je lahko le noč,
E C F a d C
dolga je ta pot od neke do nekoč ...

Bmaj7
Pelji me ...
F a d C
... o tej cesti ...
F a d C
... o tej reki ...
F a d C
... o tej cesti ...
F a d C
... in o reki ...



Zimski koledar taborniških akcij

Tadeja Rome



14. november 2009

Fotoorientacija - MZT Ljubljana (RDV, RTT in RHV)

Potekala bo v Ljubljani, z začetkom na Prešernovem trgu. Ekipe bodo štartale med 10. in 13. uro, končale pa bodo okoli 15. ure, oziroma ko najdejo vse KT-je. Štartnina znaša 8 evrov na ekipo, kategorije so: murni+MČ, GG+PP+RR+grče in obiskovalci. Tema letošnje fotoorientacije je "voda".



Foto: Neža Zajc

27.-29. november 2009 (in 28.-29. november za nadaljevalno stopnjo*)

Seminar fotografije – MZT Ljubljana

Lokacija: Gozdna šola Bohinj. Kotizacija: za osnovno stopnjo 50 evrov (prenočevanje, prehrana, skripta in organizacija), za nadaljevalno stopnjo 25 evrov. Plačilo: Mestna zveza tabornikov Ljubljana, Parmova 33, 1000 Ljubljana, št. računa: 0204 4005 1380 073, namen nakazila: Seminar Fotografija, sklic 271109. Zadnji rok prijav: 24. 11. 2009 na blaz.verbic@guest.arnes.si.

*Nadaljevalna stopnja je namenjena udeležencem seminarja Fotografija 2007 oz. tistim z znanjem tem osnovne stopnje.



Foto: SiNi

5.-6. december 2009

Zimsko nočno orientacijsko tekmovanje (ZNOT) 2009 - RST Domžale

Potekalo bo ponoči, v okolici OŠ Mengeš. Zbor ekip bo ob 16.30, možna bo prenočitev v telovadnici šole. Štartnina do 26. 11. 2009 znaša 40 evrov, kavicja za čip SportIdent pa 25 evrov. V kolikor ima ekipa svoj čip, znaša štartnina 35 evrov. Po 26. 11. 2009 znaša štartnina 60 evrov. Tekmujejo ekipe GG, PP in grče. Dekleta prinesejo ekipi dodatne točke.

Več informacij na <http://www.znot.rutka.net>.

Foto: SiNi



9. januar 2010

39. Glas svobodne Jelovice (GSJ) 2010 - RSK Škofja Loka

Tekmovanje bo potekalo po zasneženih poljanah Smlednika in okolice. Pričelo se bo v soboto, 9. 1. 2010, ob 8. uri pred OŠ Simona Jenka Smlednik. Štartnina do 31. 12. 2009 (do 20. ure) znaša 45 evrov, po tem datumu bo 55 evrov. Na dan tekmovanja se prijav ne sprejema. Tekmovalo se bo v petih kategorijah, GG in PP (razdeljeno po spolu) in grče (mešano).

Več informacij na <http://rsk.rutka.net/gsj/>.

23. januar 2010

3. Prvenstvo v 'Človek, ne jezi se' - RAJ Cerkno

Približuje se zima in to je čas, ko nam družabne igre na toplem zadišijo še bolj kot ponavadi, pravijo Cerkljani. Zato vas vabijo na prvenstvo v igri 'Človek, ne jezi se', ki bo potekalo v Cerknem, primerno pa je za murne in MČ-je, GG-je, PP-je in grče - skratka za vse starostne skupine.

Več informacij na <http://cnjs.rutka.net>.

Foto: Purky



Pridruži se nam!

Razpis in prijavnico najdeš na
www.rutka.net.



Simply Scouting
Simplement du Scoutisme

DOTIK



SiNi



Paleta barv

**Svet okoli mene kot pisana paleta barv se zdi,
kamorkoli se ozrem, tisoče odtenkov
rjave, rdeče, rumene pade mi v oči.**

**Ležeč pod krošnjami dreves
zlahka se izgubim v brezmejnosti teh barv ...
v njej najdem novih si moči,
in v svet krenem z iskrivimi očmi.**



Motivacijski vikend ZTO Kranj

Njam njam, kako je "dobar" ta kruh. Foto: Žan Kuralt



Tipičen hribovski zajtrk - pašteta, evrokrem in seveda piškoti. Foto: Žan Kuralt

zadnja plat
Poslji fotografijo na
zadnjaplat@gmail.com



Mumumu kliče mati krava svoje kravice. Foto: Mojca Galun

Močne ukane

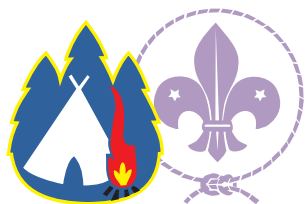
Nogometna tekma z generalštabom Slovenske vojske



Janez Rošar se "ogreva".
Foto: Sandi Glinšek



Eni uživajo, medtem ko drugi garajo! Foto: Mojca Galun



Zahvaljujemo se vsem, ki ste v letu 2009 namenili del dohodnine Zvezi tabornikov Slovenije in njeni Skavtski Fundaciji. Davčna uprava RS je obema na osnovi 4. člena Uredbe o namenitvi dela dohodnine za donacije v letu 2009 nakazala sredstva v višini 14.078,08 EUR.

Še enkrat vsem lepa hvala!

Pozdravljeni!

Pomoč, za katero vas prosimo, ne zahteva veliko truda niti dodatnih sredstev. Potrebno je samo ustrezno sporočilo vašemu Davčnemu uradu. Obračamo se na starše, na člane, ki so bili v preteklosti aktivni v organizaciji, in na druge prijatelje taborništva, da nam pomagajo pri zagotavljanju finančnih sredstev za delo ZTS.

Zahtevo za namenitev ali za njeno spremembo lahko v skladu z uredbo sporočite kadar koli do konca leta Davčni upravi bodisi preko sistema eDavki na spletni strani <http://edavki.durs.si> ali pisno ali ustno na zapisnik pri davčnem organu. Za pisno zahtevo izpolnite obrazec in ga dostavite vašemu davčnemu uradu, oziroma izpostavi.

Taborništvo prispeva k vzgoji mladih z vrednotami, ki jih razvija. Vsi, ki se gibanju pridružijo, obljubijo sebi in prijateljem, da bodo po svojih najboljših močeh te vrednote negovali in širili. Tako tvorno delujejo v družbi in pomagajo graditi boljši svet.

Pomagajte Zvezi tabornikov Slovenije in/ali Skavtski fundaciji graditi boljši svet, tako da namenite del dohodnine za njeno delo!

	davčna številka
Zveza tabornikov Slovenije	65720792
Skavtska fundacija, ustanova ZTS	59794038

Lep pozdrav!

Mitja Lamut
Starešina ZTS